CORNELIU ZELEA CODREANU

CĂRTICICA ŞEFULUI DE CUIB

TABLA DE MATERII

Legiunea este o Organizaţie întemeiată pe ordine şi disciplină.

Legiunea e călăuzită de un naţionalism curat, izvorât din nemărginita dragoste de Neam şi Ţară.

Legiunea vrea să trezească la luptă toate energiile creatoare ale Neamului.

Legiunea apără altarele Bisericii pe care duşmanii vor să ni le dărâme.

Legiunea îngenunche înaintea crucilor vitejilor şi mucenicilor Neamului.

Legiunea stă scut neclintit în jurul Tronului, din care voevozi şi regi s-au jertfit pentru apărarea şi înălţarea Patriei.

Legiunea vrea să clădească din suflete tari şi braţe vânjoase o Ţară puternică, o Românie nouă.

CUVÂNT ÎNAINTE

După doi ani de prigoană cumplită, „Cărticica şefului de cuib” reapare sub semnul biruinţei Căpitanului.

Acest îndreptar de viată, organizare şi doctrină legionară, cu pagini din care s-au născut, au luptat şi au murit atâţia legionari fanatizaţi, a fost prigonit şi ars în rând cu trupurile martirilor noştri.

LEGIONARI,

Păstraţi această carte şi nu vă abateţi de la ea.

E gândul şi voinţa celui mai mare îndrumător al neamului nostru, pentru a realiza un om nou, o elită adevărată şi o tară ca soarele sfânt de pe cer.

E flacără din nemărginita dragoste a Căpitanului pentru noi.

E lege peste veacuri, pentru neamul românesc.

Salutul se păstrează neschimbat, pentru că voim să creştem în duhul Lui.

Până nu se va întuneca cerul românesc peste sufletele noastre, Căpitanul nu poate muri.

Îl avem şi trăieşte în noi.

TRĂIASCĂ LEGIUNEA şi CĂPITANUL!

Horia Sima

Mai 1933, Bucureşti

PARTEA I–a

Şedinţa cuibului. Legile. Micul drapel. Iniţiativa. Executarea ordinelor.

Camarazi,

La apelul făcut de a ne reorganiza cu toţii în cuib aţi răspuns într-un număr covârşitor. „Pământul Strămoşesc” va publica pe rând numele cuiburilor, dându-le

aprobarea cuvenită. Sunteţi din toată tara şi din toate păturile sociale. In majoritate ţărani şi muncitori.

PUNCTUL 1. Acum ştiţi cu toţii ce este un cuib: un grup de oameni sub comanda unui singur om. Cuibul nu are comitet. El are numai un şef care comandă, un corespondent care poartă corespondenţa, un casier care strânge cotizaţiile şi un curier care face legătura cu alte cuiburi sau cu şeful judeţului. Toţi aceştia, ca nişte fraţi adevăraţi, ascultă de camaradul lor, care îndeplineşte funcţiunea de şef de cuib. (Vezi „Pentru Legionari”, parte „Legiunea Arhanghelului Mihail”, capitolul „Primele începuturi de organizare”)

PUNCTUL 2. Datoriile corespondentului, curierului şi casierului cuibului.

Corespondentul tine corespondenta cuibului la ordinele şefului de cuib. El scrie şi expediază scrisorile.

Curierul face legătura între membrii cuibului, sau între două cuiburi, sau între cuib şi diferiţi şefi ierarhici. El aduce pachetele cu broşuri, reviste, manifeste, ziare, etc. de la gară sau de la postă şi le împarte membrilor. Stă la ordinele şefului de cuib.

Casierul are grijă să se încaseze o sumă cât de mică (cel puţin un leu pe lună), de la fiecare membru. Sau alte ajutoare. El de asemenea stă la ordinele şefului de cuib.

PUNCTUL 3. Cele sase legi fundamentale ale cuibului. Au fost tratate pe larg vechile directive ale cuibului (directive desfiinţate total prin apariţia broşurii de faţă).

Le enumerăm aici:

1) Legea disciplinei: fii disciplinat legionar, căci numai aşa vei învinge. Urmează-ti şeful şi la bine şi la greu.

2) Legea muncii: munceşte. Munceşte în fiecare zi. Munceşte cu drag. Răsplata muncii să-ţi fie nu câştigul, ci mulţumirea că ai pus o cărămidă la înălţarea Legiunii şi la înflorirea României.

3) Legea tăcerii: vorbeşte puţin. Vorbeşte ce trebuie. Vorbeşte cât trebuie. Oratoria ta este oratoria faptei. Tu făptuieşte; lasă pe alţii să vorbească.

4) Legea educaţiei: trebuie să devii altul. Un erou. În cuib fă-ţi toată şcoala. Cunoaşte bine legiunea.

5) Legea ajutorului reciproc: ajută-ţi fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa.

6) Legea onoarei: mergi numai pe căile indicate de onoare. Luptă, nu fi niciodată mişel. Lasă pentru alţii căile infamiei. Decât să învingi printr-o infamie, mai bine să cazi luptând pe drumul onoarei.

PUNCTUL 4. Micul drapel al Cuibului.

Fiecare cuib îşi are un mic Drapel tricolor. Pânza de mătase. Mărimea pânzei 40 cm ă 40 cm. Lungimea prăjinii 1m şi 10 cm. Deasupra o cruce. Pe pânză va sta scris:

Cuibul ...

Garnizoana ...

Judeţul ...

Acest mic drapel nu este scos nici o dată afară; el rămâne în casă, la sediul cuibului. Pe pânza lui se pun „stele”, una, două, trei, ... până la 7 stele.

Drapelul cu 7 stele este un drapel încărcat cu toată gloria. Stelele le acordă numai şeful Legiunii, după propunerile şefilor judeţeni, sau din proprie convingere.

O stea pe drapel înseamnă o mare luptă la care a luat parte un cuib, luptă în care cuibul s-a distins, s-a purtat cu vrednicie.

Pentru ca drapelele să fie toate la fel şi făcute din aceeaşi pânză, e bine ca şefii de cuib să le comande de la şeful judeţului, iar acesta să le comande de la Centru în Bucureşti.

Când îşi face un cuib drapel? Unui cuib nu i se poate încredinţa drapel decât după 6 luni de activitate regulată.

De aceea un cuib nu-şi poate face drapelul fără aprobarea şefului de judeţ.

PUNCTUL 5. Despre rapoarte.

A. şeful de cuib trebuie să facă un raport săptămânal după fiecare şedinţă de cuib.

Acest raport se va face după modelul ce se va da de şefii de judeţe.

Raportul trebuie să cuprindă următoarele date:

1. Numele cuibului şi data şedinţei.

2. Prezenta şi absenta de la şedinţă.

3. Cotizaţiile membrilor.

4. Iniţiativele şi realizările cuibului în curs de o săptămână şi anume:

a) Diferite contribuţii băneşti în folosul Legiunii.

b) Abonamente la diferite foi legionare şi mai ales la „Libertatea”. Cumpărături de foi, broşuri şi cărţi legionare.

c) Vânzarea pe bani a tipăriturilor legionare.

d) Zile de muncă în şantierele şi taberele legionare.

e) Formarea de cuiburi noi.

f) Marşuri, şedinţe la câmp, vizitarea altor cuiburi.

Raportul se face de şeful de cuib şi se predă în timp de 24 de ore şefului de garnizoană împreună cu cotizaţia.

În localitatea în care se găseşte sediul Organizaţiei Judeţene rapoartele se pot preda direct secretarului Organizaţiei.

B. şefii de garnizoană înaintează şefului de sector, între 1 şi 4 ale fiecărei luni, rapoartele primite în timp de o lună de la şefii de cuiburi din Garnizoană, împreună cu cotizaţiile.

C. şefii de sector înaintează şefului de judeţ între 4 şi 7 ale fiecărei luni, rapoartele şefilor de cuib din sectorul lor, primite de la şefii de garnizoană, împreună cu cotizaţiile.

D. şeful de judeţ întocmeşte pe baza rapoartelor şefilor de cuiburi din judeţ, situaţia generală a judeţului pe timp de o lună.

În acelaşi timp face o clasificare generală a cuiburilor pe judeţ, clasificare a cuiburilor pe sectoare şi clasificarea sectoarelor.

Şeful de judeţ face un raport lunar pe care îl înaintează în dublu exemplar între 7 şi 13 a fiecărei luni, şefului de Regiune.

Raportul şefului de Judeţ trebuie să cuprindă:

1. Numărul de cuiburi.

2. Cuiburi noi înfiinţate.

3. Numărul de membri.

4. Creşterea faţă de luna precedentă.

5. Numărul de şedinţe de cuib.

6. Numărul de prezenţi.

7. Numărul de absenţi.

8. Cotizaţii.

9. Contribuţii diverse.

10. Tipărituri şi abonamente

a) Valoarea celor intrate.

b) Valoarea celor răspândite pe bani.

c) Valoarea celor răspândite gratuit.

d) Suma achitată.

e) Suma rămasă de plată.

11. Şantiere.

a) Zile de lucru.

b) Evaluarea lucrării în bani.

12. Tabere.

a) Zile de lucru

b) Evaluarea lucrării în bani.

13. Marşuri: în Kilometri – om (se înmulţeşte numărul de kilometri efectuaţi cu numărul membrilor participanţi.

14. Iniţiative.

15. Delegaţii.

17. Dificultăţi interne ale Organizaţiei: certuri, neînţelegeri, diferite abateri ale legionarilor.

18. Măsuri luate pentru înlăturarea dificultăţilor ivite.

19. Curente de simpatie, duşmănie sau indiferenţă.

20. Punctele slabe ale Organizaţiei şi măsurile luate pentru întărirea ei în acele puncte.

21. Ţinuta, atitudinea morală în societate a legionarilor.

22. Atacuri de vrăjmăşie – calomnii, agresiuni, abuzuri ale autorităţilor – înregistrate. Numele persoanelor ce atacă şi adresele lor.

E. Şeful de Regiune, întocmeşte pe baza rapoartelor judeţene primite, o clasificare a judeţelor din regiune şi o situaţie generală a regiunii.

Şeful de Regiune înaintează Centrului, pentru serviciul personalului, între 13 şi 17 a fiecărei luni, un raport cu situaţia generală a Regiunii, cuprinzând exact aceleaşi puncte din raportul şefului de judeţ.

În acelaşi timp şeful de Regiune, înaintează câte un exemplar din rapoartele şefilor de judeţ.

PUNCTUL 6. Când se adună cuibul.

Toate cuiburile de legionari din toată ţara se adună în fiecare sâmbătă seară; a doua zi e duminică, aşa că fiecare poate să întârzie puţin la sfat. Dar dacă e nevoie el se poate aduna oricând îl cheamă şeful, în orice zi din săptămână.

PUNCTUL 7. Viaţa cuibului.

Cuibul adunat este o biserică. Intrând în cuib te dezbraci de toate chestiunile mărunte şi închini o oră gândurile tale curate Patriei. Ceasul de şedinţă al cuibului este ceasul Patriei. Armonia deplină trebuie să rezulte nu numai din prietenia celor adunaţi, dar mai ales din comunitatea idealului lor. Acolo în cuib se vor înălţa rugăciuni lui Dumnezeu pentru biruinţa Legiunii, se vor cânta cântecele trimise de Legiune, se va vorbi despre cei morţi: martiri, eroi căzuţi pentru Legiune şi camarazii morţi în credinţă legionară, prieteni, părinţi, bunici şi strămoşi, rechemându-se duhurile lor.

În linii generale, în cuib nu se va da loc la discuţii înfocate, violente, contradictorii. Cât mai putină vorbă, cât mai multă meditaţie, nimic să nu tulbure majestatea tăcerii şi a bunei înţelegeri.

Se vor face exerciţii de tăcere completă.

PUNCTUL 8. Prima grijă: PUNCTUALITATEA.

Dacă şeful cuibului fixează şedinţa la ora 9, apoi toţi trebuie să-şi chibzuiască treburile în aşa fel ca să nu vină nici prea devreme, nici prea târziu. Nimeni să nu facă pe altul să aştepte. Legionarul trebuie să fie om de cuvânt. Când a spus o vorbă să se ţină întocmai de dânsa. Ţara e plină de aceia care spun multe vorbe, dar nu se ţin niciodată de ele. Când promiţi ceva, gândeşte-te bine. Dacă tu crezi că nu poţi, spune verde, căci e mai frumos.

PUNCTUL 9. A doua grijă: INIMA BUNĂ.

Legionarul când vine la cuib trebuie să fie cu inimă bună. Să nu pornească cu gând de sfadă, de răutate, căci în cuib n-are voie să se certe nimeni. Când legionarul va avea poftă de sfadă, să se bage între duşmani.

Lucrurile mari şi bune se fac cu inimă bună, pentru că unde e inimă bună acolo e Dumnezeu, iar unde inima e rea, acolo s-a băgat diavolul. De aceea unde este inima rea nici un lucru n-are spor. Toate merg pe dos. Despre omul care păşeşte cu inimă rea se zice că nici păpuşoii nu-i cresc pe ogor.

PUNCTUL 10. ÎNCEPEREA ŞEDINŢEI

La ora hotărâtă, după ce membrii cuibului s-au adunat, şeful cuibului se ridică şi strigă cu voce ostăşească:

Camarazi,

La auzul acestui semnal toţi sar în picioare. Se îndreaptă cu faţa către răsărit şi salută cu braţul întins: salutul cerului, adică al înălţimilor şi al soarelui adică simbolul biruinţei luminii şi al binelui.

Şeful cuibului spune cu glas rar şi după el repetă toţi ceilalţi:

1. – Să ne rugăm lui Dumnezeu.

2. – Să ne gândim la Căpitanul nostru.

3. – Să ne ridicăm cu gândul la sufletele martirilor:

– Moţa,

– Marin,

– Sterie Ciumetti

– şi ale tuturor camarazilor noştri

– căzuţi pentru Legiune

– sau morţi în credinţă legionară.

4. – Să credem în învierea României legionare şi în sfărmarea zidului de ură şi de mişelie care o împresoară

5. – Jur că nu voi trăda niciodată Legiunea.

PUNCTUL 11. Cu ce începe şedinţa şeful cuibului?

1. Cu partea informativă. Noutăţi.

Ce veşti a primit de la Centru sau de la judeţ etc.

Ce s-a mai întâmplat prin ţară.

Ce s-a mai întâmplat prin sat (politica satului), oraş, fabrică, facultate.

Cum stau diferitele forte politice adverse: cresc, stau pe loc, dau înapoi.

Cum merge Legiunea noastră în ţară.

Aici la noutăţi fiecare membru din cuib mai aduce şi el noutăţile pe care le ştie.

2. Ordine sosite.

Ce ordine s-au mai dat. Cu ce se ocupă ceilalţi legionari din ţară. Cum merge lupta legionară.

3. Citirea „Pământului Strămoşesc” şi a celorlalte foi legionare.

„Pământul Strămoşesc” trebuie citit în întregime. În el se află adevăratul duh legionar.

Toate ordinele date de centru precum şi cele mai bune informaţii cu privire la mişcarea din întreaga ţară. De asemenea se vor citi foile legionare locale.

4. Educaţia membrilor.

Legionarul va trebui să ştie că: Legiunea va învinge până la sfârşit toate partidele, oricâte piedici i se vor pune în cale.

Că toţi legionarii sunt gata să facă orice jertfă cu bucurie. Că fiecare jertfă înseamnă un pas înainte către victorie.

Că legiunea are un program precis care se va publica la timpul potrivit.

Că prin realizarea acestui program ţara se va reface.

Că legionarii vor face din această Românie o ţară frumoasă şi bogată.

Că legionarii sunt chemaţi de Dumnezeu ca după veacuri de întuneric şi asuprire să sune trâmbiţa învierii neamului românesc.

Şeful de cuib va căuta să sădească adânc în sufletul fiecăruia dintre membrii cuibului credinţa în Dumnezeu, în Patrie şi în misiunea neamului nostru.

PUNCTUL 12. Ce se mai poate discuta în cuiburi.

În cuiburi, când este vreme, se mai discută şi alte probleme.

Iată câteva titluri de discuţii săteşti:

1) Cum s-ar putea obţine o recoltă mai bună (grâu, porumb, vie, etc.).

2) Care sunt rezultatele dacă îngrăşăm pământul?

3) Este bine să semănăm mereu acelaşi fel de cereale pe pământ?

4) S-ar putea ca satul să-şi cumpere o maşină de treierat?

5) Cum s-ar putea obţine un preţ mai bun pe produsele ţărăneşti?

6) Cum trebuie să îngrijim vitele, tovarăşii noştri de muncă pentru ca să nu mai sufere?

7) Crescutul păsărilor n-ar putea aduce un venit gospodarului, asigurându-i o hrană mai bună?

8) Cum s-ar putea înfrumuseţa satul? Îmbunătăţi drumurile, podurile? Îngrijirea bisericii şi a cimitirelor, a şcolii?

Iată câteva titluri de discuţii pentru cuiburile de fete sau doamne (Cetăţui).

1) Rolul femeii legionare în România nouă.

2) Drepturile şi datoriile femeii legionare.

3) Sora legionară ca mamă.

4) Sora legionară ca soţie.

5) Sora legionară ca luptătoare.

6) Sora legionară şi disciplina.

7) Femeia legionară şi femeia modernă.

8) Cum s-ar putea da o masă mai hrănitoare familiei.

9) Cât mai multă şi variată iniţiere în arta gătitului aşa de puţin cunoscută în lumea satelor.

10) Curăţenia casei şi îngrijirea copiilor.

11) Cum s-ar putea ca îmbrăcămintea întreagă să se facă în casă.

12) Creşterea copiilor. La Biserică. Spovedania şi Sf. Împărtăşire. Iubirea de carte şi de lumină, de muncă, de ţară.

Cuiburi intelectuale.

Iată titlurile conferinţelor ţinute de cuibul AXA din Bucureşti.

1. Antisemitismul în cadrul Legiunii. Deosebirea între legionari şi cuzişti. (Ion I. Moţa).

2. Problema minorităţilor în statul român.

3. Învăţământul în statul legionar.

4. Problema morală în viata publică a României. Scrierile imorale.

5. Educaţia morală a legionarului.

6. Caracter de legionar.

7. Politica agrară. Reforma financiară.

8. Problema muncitorească în statul legionar.

9. Capitalul şi munca românească.

10. Industrie şi agricultură.

11. Biserica în statul legionar. Preotul.

12. Politica externă a României.

13. Legiunea şi marxismul.

14. Armata.

Cuiburile studenţeşti şi Frăţiile de Cruce.

1. Deosebirea între politica partidelor şi politica Legiunii.

2. Deosebirea de organizare între sistemul partidelor politice şi sistemul Legiunii.

3. Afinitatea între fascism şi Mişcarea Legionară.

4. Puncte comune între hitlerism şi Mişcarea Legionară.

5. Formează jidanii un pericol fără leac?

6. Foloasele spiritului de disciplină?

7. De ce Mişcarea Legionară poate salva ţara şi de ce celelalte mişcări politice nu o pot salva?

8. De ce cuzismul nu poate învinge?

9. Ţăranul în statul legionar.

10. Muncitorul în statul legionar.

11. Cine este Benito Mussolini.

12. Cine este Adolf Hitler.

13.

14. Cine a fost Lenin.

15. Educaţia fizică, factor principal în educaţia legionară.

16. Fascismul înainte şi după 1922.

17. Ce este Balilla? Organizarea ei.

18. Cântecul legionar.

19. Franţa naţionalistă şi Franţa socialistă.

20. Cum se pot combate tendinţele Ungariei asupra Transilvaniei?

21. Cum se poate anihila încercarea de influenţă a Rusiei asupra Basarabiei?

22. Cum se pot întări frontierele dinspre Bulgaria?

23. Cum se poate salva Maramureşul?

24. Poate exista o artă legionară?

25. Statul legionar şi Românii de peste hotare.

Coruri.

Cuiburile formate din legionari mai tineri vor învăţa marşurile legionare şi vor cânta în şedinţă.

PUNCTUL 13. Hotărâri.

La sfârşitul şedinţei se iau hotărâri. Orice şedinţă trebuie să se termine prin hotărâri precise, adică să se arate ce are de făcut fiecare legionar până la şedinţa viitoare.

Cuibul lucrează: a) după ordinele care le primeşte de la comandanţi şi b) din proprie iniţiativă (hotărârea pe care şi-o ia singur). Şeful de cuib poate lua iniţiativa în mai multe direcţii.

1. Mărirea Organizaţiei, adică facerea de cuiburi noi.

2. Strângerea de fonduri prin serbări, vânzări de broşuri etc. (afară de colectarea de bani, care nu este permisă decât printre membrii organizaţiilor noastre).

3. Împărţirea în lumea nelegionară, după un plan bine stabilit, a literaturii legionare.

Fiecare cuib are un număr de oameni cunoscuţi în faţa sa.

Ei pot fi prieteni, indiferenţi sau vrăjmaşi. Cuibul îşi face o listă cu numele şi adresa lor, apoi îşi propune ca încetul cu încetul să-i convingă şi să-i crească în credinţă legionară.

Atunci trimite fiecăruia hrană sufletească: cărţi, reviste, articole, fotografii, coruri. Bine studiate, după sufletul şi mintea omului care le va citi. Pe un om poate să-l influenţeze o anumită carte, un anumit articol, o anumită foaie, revistă. Pe altul, altele. De aceea cuibul trebuie să studieze ca să nu arunce nimic în vânt.

Vrăjmaşului trebuie să-i dea cărţi? Da. Pentru că după ce va citi azi, mâine, poimâine, va începe să se clatine. Şi vrăjmaşul care se clatină va fi învins.

Această hrană sufletească nu se trimite numai o dată. Cuibul are grijă de pui până fac aripi.

Când sufletul lor a crescut în credinţă, atunci plini de recunoştinţă vor veni, te vor căuta şi te vor întreba: ce să fac acum? Îi vei răspunde: „Fă şi tu ce am făcut eu.

Hrăneşte şi tu pe alţii, după cum te-am hrănit şi eu pe tine.”

Materialul (broşuri, cărţi etc.), uneori se vinde, de cele mai multe ori însă omul le va găsi acasă gratuit, date de cuib din sărăcia lui. Şi fără ca să ştie cine i le-a trimis.

Căci cuibul dă, urmăreşte efectul şi nu spune cine trimite. Abia la sfârşit se vor cunoaşte. Mare bucurie va simţi un cuib pentru fiecare om pe care-l va scoate din lumea vrăjmăşiei şi-l va aduce în lumea credinţei legionare.

Citez cuibul „Avangarda 13, Nr. 3”, care în timp de o lună şi jumătate a împărţit 37 de volume „Pentru legionari” şi 15 „Cranii de lemn”.

Cuiburile de legionare, de copii, de legionari bogaţi sau săraci, fiecare după puteri, pot face această operă dând rezultate extraordinare pentru Legiune.

4. Cuibul mai poate lua iniţiativa unui şantier. Adică să dreagă un pod stricat, un şanţ, un drum, un gard, să ajute un copil bolnav, să repare casa unui bătrân sau a unei văduve. Să îngrijească de mormintele părăsite.

Aşa că în fiecare şedinţă şeful cuibului va pune această imperioasă întrebare:

Ce să mai facem ca să ne mărim organizaţia?

Cu ce putem noi să ajutăm Legiunea?

Fiecare membru al cuibului se gândeşte şi unul spune: să mai facem cuiburi în sat la noi, sau în facultate, dacă e student, etc.

Altul spune: în satul vecin nu există nici un cuib, să mergem acolo să facem. Altul spune: să ajutăm băneşte Legiunea. Căci având bani, legionarii îşi vor înzestra organizaţia cu tot ce-i trebuieşte pentru luptă şi să anunţăm şeful Legiunii pentru a vedea unde ne repartizează (la susţinerea unei foi, la cumpărarea unei camionete, la broşuri etc.).

Munca fiecărui cuib este de o mare importanţă.

Nu se poate ca un cuib să se constituie şi apoi să nu mai lucreze nimic, adică să nu mai dea nici un semn de viaţă. Cuibul care nu munceşte, care nu se mişcă şi nu dă semne de viaţă este trecut în catalogul Legiunii sub denumirea de „Cuiburi moarte".

PUNCTUL 14. Despre iniţiativa şefului de cuib.

Iniţiativa este cea mai frumoasă floare pe care un comandant o poate purta.

Şeful care îşi ia răspunderea iniţiativei trebuie să ştie că ea poate aduce mărirea Organizaţiei, dar poate aduce şi foarte mare rău, după cum un şef o întrebuinţează în bine sau în rău.

Nu are voie în special:

a) a tipări ceva în numele Organizaţiei fără aprobarea Biroului Central al Presei Legionare.

b) a scrie ordine sau scrisori cu conţinutul nechibzuit, care să fie rău interpretate de către acei cărora se adresează, sau de către adversari.

c) Nu are voie de a-şi băga unitatea în acţiuni dezordonate, chefuri, petreceri sau scandaluri etc.

d) Nu are voie a trata şi nici a încheia vreo combinaţie politică cu oamenii altei grupări, fără aprobarea directă a şefului Legiunii.

e) În general, un şef, ca şi un legionar, trebuie să fie atent de a nu face nici un fapt, de a nu se introduce în vreo acţiune care ar putea periclita, strica sau dezonora Legiunea.

Când se ia iniţiativa?

a) Iniţiativa se ia când nu există vreun ordin precis dat de către şefii ierarhici. Dacă este un ordin, se execută ordinul.

b) Dacă între timp situaţia s-a schimbat, şeful de cuib, ca orice comandant, pe răspunderea lui, va lua măsuri din iniţiativă proprie, judecând însă cu pătrundere, pentru ca organizaţia să iasă cât mai bine.

c) Dacă din întâmplare există un şef legionar pe loc mai mare ca şeful de cuib, şeful de cuib nu mai are iniţiativa. Comanda, iniţiativa şi răspunderea o ia legionarul mai mare în grad.

În afară de aceste cazuri prevăzute, şeful de cuib are o largă iniţiativă.

El va lua hotărâri cu de la sine putere, în bună înţelegere cu toţi membrii cuibului, în scopul de a servi cauza legionară. Imediat ce a luat o iniţiativă, o raportează şefului garnizoanei. După ce a executat-o, raportează din nou: „Vă aduc la cunoştinţă că hotărârea luată de noi de a executa ..., am adus-o astăzi la îndeplinire, bucurându-ne că am adus-o astăzi la bun sfârşit.”

Şeful Legiunii cântăreşte, e un şef legionar, după puterea lui de iniţiativă. Cei mai buni şefi şi cele mai bune cuiburi sunt acelea care iau cele mai bune iniţiative şi le duc la îndeplinire.

PUNCTUL 15. Despre executarea ordinelor.

Când un legionar sau un cuib primeşte un ordin, este o chestiune de onoare de a-l executa, trecând prin foc şi prin apă, dacă este nevoie.

După aceasta se măsoară vrednicia legionară.

Când şeful Legiunii dă semnalul unei bătălii legionare (cum a fost de exemplu: cumpărarea unei camionete, scoaterea unei foi, cumpărarea unei tipografii), cuiburile ca nişte albine, întrecându-se în hărnicie şi în viteză unele pe altele, trebuie să vină fiecare cu ceea ce poate da.

Ori de câte ori vin asemenea ocazii, trebuie să concureze într-o adevărată întrecere nebună înspre victoria legionară toate cuiburile.

Cum ar fi cu putinţă ca un cuib să fi rămas în afara luptei, să nu fi adus şi el un cât de mic ajutor, cât de mică jertfă?

Din aceste lupte se poate vedea cine merită să se înalţe, în noua lume legionară, şi cine trebuie să rămână unde este.

PUNCTUL 16. Închiderea şedinţei.

Membrii cuibului se scoală în picioare cu faţa spre răsărit. Salută cu braţul întins spre cer. Toţi repetă după şeful cuibului: „Jur că nu voi trăda niciodată Legiunea”.

După aceea legionarii se despart în voie bună cu gândul la hotărârile pe care trebuie să le execute. În prima şedinţă viitoare se va vedea cât s-a executat din hotărârea luată.

PUNCTUL 16 BIS. Marşul legionar.

Duminica şi în zilele de sărbătoare cuiburile de toate categoriile: Frăţii, Cetăţui, etc. trebuie să se obişnuiască a pleca în marş. Noi nu ne cunoaştem ţara. Unii nu-şi cunosc nici satul vecin.

În zilele de sărbătoare, pe ploaie sau pe vreme bună, iarna sau vara, să ieşim afară în mijlocul naturii. Pământul românesc să devină un furnicar în care să se întâlnească pe toate drumurile mii de cuiburi alergând în toate direcţiile.

În timpul slujbei să se oprească la Biserica din cale. Să se oprească la camarazii din satele vecine.

Marşul este sănătos. Marşul repauzează şi reface nervul şi sufletul omenesc. Dar mai presus de toate, marşul este simbolul acţiunii, al explorării, al cuceririi legionare.

Marţul se face în ordine: pasul bărbătesc.

PARTEA a II–a

DESPRE ORGANIZARE

Câte feluri de cuiburi sunt. Încadrarea lor.

PUNCTUL 17. Cuibul superior şi Familia de cuiburi.

Fiecare membru al cuibului, după ce a stat într-un cuib mai multă vreme făcându-si educaţia legionară poate să se desprindă din acel cuib şi să-si formeze un alt cuib în care el va fi şef.

Dacă dintr-un cuib se desprind cel puţin 3 membrii şi-şi face fiecare câte un cuib, cuibul vechi va deveni cuib superior.

Un cuib superior se poate întinde şi în zece sate dacă poate face în fiecare dintre ele câte un cuib nou. Fiecare este liber să se întindă după puterea e care o are, astfel că dintr-un cuib făcându-se mai multe cuiburi, toate acestea formează un fel de familie. Adică cuibul care s-a format întâi şi cu toate celelalte, care s-au născut din el, formează o familie. Fiecare cuib din familie îşi are un şef, dar mai mare peste toţi este şeful primului cuib.

PUNCTUL 18. Cuiburi încadrate.

Cuiburile dintr-un sat, comună, oraş, fabrică, facultate, etc. trebuie să aibă legături între ele. De ce? Pentru ca să nu se ciocnească între ele în anumite chestiuni (unii să aibă o părere, alţii altă părere). Toţi legionarii vor avea o singură părere, un singur gând şi un singur suflet. De aceea trebuie să aibă toţi un singur şef.

Cine este şeful dintr-un sat.

Dacă într-un sat este o singură familie de cuiburi, şeful legionarilor din sat este şeful primului cuib.

Dacă sunt două familii de cuiburi, şeful satului sau şeful garnizoanei legionare va face cu schimbul câte o lună.

O lună va fi şef al garnizoanei legionare şeful unei familii, o lună şeful celeilalte familii de cuiburi.

Dacă vor fi trei sau patru familii de cuiburi vor face fiecare câte o lună cu schimbul.

Şefii de garnizoană când se schimbă, fac un proces verbal de predarea şi primirea comenzii, pe care îl trimit şefului judeţean ca să ştie cine are comanda luna aceea.

Mai târziu, când cuiburile se înmulţesc, se fac şi şefi de sectoare, care să facă legătura şi să aibă grijă de toate cuiburile din regiune. Şeful de sector este numit de conducerea centrală a Legiunii în urma propunerii şefului judeţean. El se va recruta dintre cei mai destoinici şefi de garnizoană.

În cazul victoriei legionare, primar într-o comună nu va fi şeful de sector sau şeful vreunei familii de cuiburi legionare, ci va fi cel mai destoinic om pe care îl va avea Legiunea în acea comună. El va fi însă sub controlul şefului legionar din acea comună.

PUNCTUL 19. Chemarea şefilor de cuiburi. Şcoala de Cadre.

Şeful garnizoanei legionare sau şeful unui cuib superior cheamă la consfătuire din când pe şefii cuiburilor în subordine, ca să se informeze cum mai merge activitatea, să le comunice ordinele sosite sau să ia vreo hotărâre. Cu această ocazie se face cu şefii de cuiburi şcoala de cadre, adică şcoala care să înveţe pe şeful de cuib: organizarea, duhul legionar, ce voieşte şi ce va face Legiunea, datoriile unui şef legionar, toate învăţate după broşura de faţă.

Şeful politic judeţean îşi cheamă cel puţin o dată la două săptămâni subalternii (şefii de unităţi, F. d. C., cetăţui, Sectoare, Statul Major, etc.)

Orice şef când îşi cheamă oamenii în subordine pentru a le da directive, sau a le face şcoala legionară, nu-i cheamă în vizită şi nu le serveşte câte un pahar de vin ca în lumea democraţiei.

Asemănător unui comandant de regiment care îşi cheamă ofiţerii subalterni înainte de luptă pentru ca să le dea ordine, aşa se prezintă şeful legionar.

Va sta în picioare în poziţie de drepţi. Va fi încins; simbolul puterii. Ceilalţi, în semicerc în poziţie corectă, atenţi, serioşi,

conştienţi că în clipa aceea fac o slujbă neamului lor, ca aceea pe care o face preotul la altar.

Vor fi şi ei încinşi. Se va face apelul, se va da raportul. Se va cânta. Urmează aceeaşi formalitate la deschidere şi la închidere ca şi la şedinţa cuibului.

Formaţiuni pentru corpul legionar. Când soseşte un şef, corpul legionarilor va fi aranjat în careu sau în linii de plutoane prin flanc.

PUNCTUL 20. Un rol important al şefilor de Garnizoană legionară.

Şefii de garnizoană legionară dintr-o comună mai au o importanţă mare în materie de organizare sătească şi anume: după ce cuiburile de legionari s-au înmulţit, şefii de garnizoană se adună împreună şi în cea mai bună înţelegere despart de o parte cuiburile tinerilor de la 18 până la 27 sau chiar 30 de ani.

Aceste cuiburi tinereşti, toate la un loc, se vor numi „Grupul legionarilor din comuna X”.

În fruntea acestor cuiburi, şefii de garnizoană legionară vor pune pe cel mai bun dintre şefii de cuiburi (având în vedere cine a făcut cele mai multe cuiburi şi cine are mai multe calităţi de şef) şi vor cere apoi confirmarea din partea şefului Legiunii.

În caz că sunt doi buni, vor face şi aceşti şefi de Grupuri legionare, cu schimbul câte o lună. Ei ascultă de ordinele şefului de Garnizoană Legionară.

PUNCTUL 21. Un alt rol al şefilor de garnizoană.

Este acela de a veghea ca să nu se întâmple nici o neînţelegere între legionari. Nici o ambiţie decât aceea de a ieşi învingător. El va căuta să împace cu foarte multă înţelepciune orice neînţelegere. În faţa şefului Legiunii este mai mare, nu încăpăţânatul, ci acele care ştie să se supună intereselor sacre legionare, să jertfească din convingerile lui, din mândria lui, în scopul victoriei.

PUNCTUL 22. Câte feluri de cuiburi sunt în Legiune.

1) Cuiburi numite „Frăţii de Cruce”. Aici intră numai tineri de la 14 la 20 de ani din diferite scoli. F.D.C. sunt numai al oraşe.

Rolul acestor cuiburi este de a face educaţia tinerimii române şi anume:

a) Educaţia Creştină: ei trebuie să recunoască, să iubească pe Dumnezeu şi să se poarte după învăţăturile Creştine.

Este foarte multă literatură imorală care ucide sufletul copilului. El trebuie să fie ferit de a sorbi această otravă.

b) Educaţia Naţională: tânărul român trebuie să-şi iubească Patria, Pământul şi Regele. Fără patrie este ca un pui fără cuib.

El trebuie ferit de literatura comunistă care se ridică în contra lui Dumnezeu, în contra Familiei, în contra proprietăţii, în contra Armatei.

c) Educaţia Socială: în sufletul tineretului nostru trebuiesc cultivate şi întreţinute sentimentele creştine de dreptate şi echitate socială şi setea de muncă creatoare.

d) Educaţia Fizică: copilul trebuie să fie voinic şi sănătos la trup, pentru că el va fi ostaşul de mâine care va apăra acest pământ. (Legiunea Sportivă).

e) Educaţia Sanitară: el trebuie păzit de nenumăratele boli, în special de cele venerice care secătuiesc toată vlaga tineretului. Cu un cuvânt, trebuie să ne îngrijim de Românul zilei de mâine, care va purta pe umerii săi marea răspundere a existentei Patriei.

PUNCTUL 23. 2) Cuiburile de fete (Doamne), denumite şi „Cetăţui” când ele sunt formate din eleve de la şcolile superioare. Tot cu acelaşi scop de educaţie. Ele mâine vor fi mame. Şi copilul va fi după cum îl creşte mama lui. Ele ajută Legiunea cu munca lor şi cu propagarea ideilor legionare.

PUNCTUL 24. 3) Corpul legionarilor: de la 21 la 28 de ani. Toate cuiburile cu membri în această categorie de vârstă formează Corpul Legionarilor.

Se admite excepţional şi sub această vârstă pentru membrii cuiburilor de la sate unde nu există Frăţii de Cruce.

Ei sunt membrii cei mai activi ai Legiunii.

Pe lângă educaţie, ei aleargă şi împrăştie credinţele noastre. Ei împrăştie cel mai mult suflet, căci au de unde.

Ei fac politică şi politica este o luptă din care învinge cel cu suflet mai bine călit, cel mai hotărât, cel mai răbdător, cel mai disciplinat, cel mai activ.

Educaţia faptei creatoare. El, legionarul, va fi acela care prin munca lui proprie va clădi România cea nouă, nu pentru a câştiga ceva, ci numai din dorinţa de a o vedea ţară puternică.

Lui trebuie să i se facă educaţia jertfei, nu a câştigului, căci numai jertfind cu toţii, vom putea avea o ţară frumoasă şi bogată.

Lui trebuie să i se facă educaţia disciplinei severe, pentru că numai sforţările unite, disciplinate, ale tuturor pot avea efectele dorite.

PUNCTUL 25. 4) Studenţii legionari de la o Universitate se organizează în modul următor: toate cuiburile studenţeşti dintr-un judeţ formează Grupul Legionar

Studenţesc, purtând denumirea judeţului respectiv şi stând sub conducerea celui mai vrednic legionar.

Toate grupurile studenţeşti judeţene de pe lângă o universitate, formează Centrul Studenţesc Legionar, sub comanda unui şef legionar, ajutat de către toţi şefii grupurilor legionare.

Şefii de grupuri şi de centre studenţeşti legionare sunt numiţi în fiecare an de către Marele Consiliu Universitar Legionar, care lucrează sub preşedinţia şefului Legiunii.

Acest consiliu este format din preşedintele centrelor universitare legionare şi din câte 5 şefi de grupuri legionare. Studenţii de la fiecare universitate aleşi automat în ordine alfabetică judeţeană, în fiecare an. În cazuri de festivitate deosebită, la acest consiliu pot lua parte toţi şefii de unităţi legionare studenţeşti (cuiburi, grupuri şi centre).

Un şef legionar de orice unitate nu poate ocupa în acelaşi timp o funcţiune în vreuna din comitetele organizaţiilor studenţeşti

generale, ca: cercuri, societăţi de facultăţi, centre, etc. Pentru aceste funcţiuni va delega legionari de sub comanda sa, sau de va fi nevoie să intre personal, va preda altuia comanda legionară.

PUNCTUL 26. 5) Organizaţia politică propriu-zisă: sunt cuiburile oamenilor mai în vârstă, care şi ei vor face educaţia în sens legionar, vor acţiona politiceşte, vor proteja şi îndruma pe cei mai tineri.

Conducerea o are şeful politic judeţean, care în acelaşi timp supraveghează şi îndrumă activitatea celorlalte unităţi legionare.

PUNCTUL 27.

Toate aceste judeţe au în fiecare judeţ şi la centru Comandamentele lor aparte:

Astfel, în fiecare judeţ există:

– şeful Frăţiei de Cruce (F.D.C.);

– şefa Cetăţuilor de fete sau doamne.

– şeful Corpului Legionarilor.

– şeful Corpului Muncitorilor

– şeful Organizaţiei Politice.

Toţi aceştia fac parte de drept din statul major judeţean, respectând şi ascultând pe şeful Organizaţiei politice judeţene.

La centru există:

– Comandamentul F.D.C.

– Comandamentul Cetăţuilor de fete.

– Comandamentul Corpurilor Legionare

– Comandamentul Corpului Muncitoresc Legionar

– Comandamentul Corpului Studenţesc Legionar

– şefia Organizaţiei politice

Toţi aceştia sunt sub conducerea şefului Legiunii.

PUNCTUL 28.

În regulă generală, toţi aceşti şefi se schimbă cu anul. Şefii Organizaţiei politice pot sta câte doi ani sau mai mult cu aprobarea şefului Legiunii.

Fiecare şef are grijă din vreme să-şi formeze înlocuitorul.

Foştii şefi trec într-o situaţie superioară şi au totdeauna grijă de îndrumarea şi sfătuirea şefilor actuali şi de supravegherea bunului mers al întregii organizaţii. Ei asistă la orice şedinţă şi-şi dau întotdeauna părerile lor.

Ei îndeplinesc în special rolul de judecători pentru orice neînţelegeri sau conflicte ivite între legionari, căutând cu înţelepciunea şi experienţa lor să împace lucrurile şi să păzească organizaţia de cea mai mare greşeală: neînţelegerea, dezbinarea.

PARTEA A III–A

Sfaturi pentru şefii de cuib, ca unitatea de sub comanda lor să poată merge bine.

PUNCTUL 29. 1) Cum trebuie să fie şi să se poarte un şef.

Un şef trebuie să fie înţelept, trebuie să se gândească bine când ia o hotărâre, pentru ca ea să fie bună. Hotărârea trebuie luată repede şi dusă până la capăt.

Trebuie să fie blând şi să-şi iubească oamenii de sub comanda lui.

Trebuie să fie voios; aşa trebuie să apară înaintea celor pe care îi comandă, nu amărât întunecat nervos.

Trebuie să fie drept cu legionarii şi cu toată lumea. Nici adversarului nu-i poate face nedreptate. Va lupta cu el, îl va învinge, dar pe căile dreptăţii, ale moralei; nu prin laşitate sau minciună.

Trebuie să fie curajos şi hotărât în ceasuri de primejdie. Aşa bunăoară, dacă va vedea un om în primejdie, datoria de onoare a unui legionar este de a sări pentru a-l salva, înfruntând primejdia. Ex.: foc, înec etc.

Trebuie să împartă bucuriile şi durerile cu toţi camarazii lui. În orice ocazie în lume, nu numai în lumea legionară, el trebuie să-şi aleagă locul cel mai greu. Un legionar nu se înghesuieşte ca să apuce cel dintâi loc la masă sau cel mai bun pat la culcare.

Trebuie să fie dibaci, adică orice ordin să-l ducă la bun sfârşit, întrebuinţând căile cele mai inteligente.

Trebuie să comande clar şi să-si ducă oamenii la biruinţă.

Să nu vorbească de rău pe camarazii lui. Să nu permită să i se vorbească de rău despre alţii.

Să ştie să păstreze armonia în unitatea pe care o conduce. Este de o importanţă capitală. Un şef de ar avea toate calităţile din lume şi dacă în unitatea pe care o comandă e ceartă, dezbinare, neînţelegere, trebuie imediat înlocuit. Sunt unii şefi care îndată ce iau comanda unei unităţi, unitatea începe a se destrăma.

Să fie foarte cuviincios cu toată lumea. Să nu bruscheze lumea, pentru că în loc de a o atrage o s-o îndepărteze.

Trebuie să fie cumpătat la toate. De exemplu: nu se poate concepe nici un şef şi nici un legionar beat. Legionarul poate petrece, dar nu se îmbată.

Să fie om de cuvânt.

Să fie de o cinste care să-i atragă stima tuturor oamenilor din jur.

Într-un cuvânt, să se poarte în aşa fel încât toată lumea să poată spune: „Într-un legionar te poţi încrede, căci un lucru luat de un legionar pe seama lui îl duce la bun sfârşit.”

Şeful legionarilor este un om năzdrăvan, care din orice împrejurarea oricât de grea ar fi ea, iese deasupra. El trebuie să fie învingător. De va cădea, el se va ridica din nou şi va învinge.

Numai înzestrat cu astfel de calităţi, un şef legionar va putea prin şcoala cuibului şi prin puterea exemplului, transforma pe fiecare român creând un suflet nou, un adevărat caracter, care va şti să învingă în toate împrejurările şi cu care ţara se va putea mândri.

PUNCTUL 30. 2) De ce trebuie să se păzească un şef legionar.

a) Să nu se lase ademenit. Adversarii au două căi de luptă. Prima cale, atacul făţiş pentru a ne strivi. Dacă văd că noi am rezistat şi n-am fost striviţi, atunci încearcă a doua cale: ademenirea câtorva oameni pentru dezbinarea noastră.

Un exemplu: procesul de la Văcăreşti din 28 Martie 1924. Procesul acesta a urmărit strivirea noastră. Noi însă am rezistat, am ieşit învingători, adică am fost achitaţi.

Diferite persoane sus-puse se arătau prietene cu noi (după proces), ne chemau la masă, ne lăudau: că suntem buni, suntem talentaţi, vom ajunge departe etc.

În acelaşi timp încercau dezbinarea noastră: vorbind rău pe ceilalţi camarazi.

Noi am prins această notă de atac şi ce auzeam, veneam şi ne spuneam unul altuia. Şi atacul a căzut. Iar noi, după 10 ani, ne găsim tot aşa de uniţi ca şi în ceasul întâi.

Acum împotriva Mişcării Legionare, se întrebuinţează primul mijloc: încercarea adversarilor de a ne strivi. Când vor vedea însă că nu ne pot strivi, vor încerca al doilea mijloc: dezbinarea noastră prin ademenire.

Nu vedeţi cum s-au dezbinat toate partidele din România, tot prin ademenire: liberalii în două, averescanii în două, iar acum, în urmă, şi naţional ţărăniştii stau gata să fie învinşi şi rupţi în două. Vor încerca şi cu noi. Dar noi vom fi pregătiţi şi vom învinge.

PUNCTUL 31. Ce trebuie să facă un şef legionar, când simte atacul ademenirii.

Imediat trebuie să raporteze şefului său şi şefului Legiunii şi să spună deschis cuibului din care face parte. Adică să dea pe faţă uneltirile vrăjmaşe.

PUNCTUL 32. b) Nu există în Legiune „M-am supărat şi plec."

Dacă se ceartă cu cineva, cu un camarad, legionarul trebuie să se împace. În orice caz, nu poate pleca din Legiune pe acest motiv, căci nu se poate supăra pe Legiune, adică pe lupta de mântuire a ţării sale. Iar dacă pleacă, greşeala lui este foarte mare faţă de toţi legionarii, fată de drapelul Legiunii şi fată de neamul său.

Cineva poate pleca din Legiune când nu mai crede, dar nu când se supără.

PUNCTUL 33. c) Lupta cu alţi şefi legionari.

Este o mare greşeală ca un şef legionar, din invidie, să înceapă a vorbi de rău în fata oamenilor din cuib sau din sat, pe un camarad al său. Aceasta duce la dezbinarea în două a legionarilor, la lupta dintre dânşii, la victoria inamicului.

Este aşa de grav acest lucru, încât Legiunea consideră asemenea fapte aproape ca o trădare. Cum? Pentru ambiţiile tale să distrugi Legiunea?

Chiar dacă sunt duşmani personali, când au devenit legionari nu se mai ceartă, nu se mai vorbesc de rău, luptă fiecare în funcţia pe care o are şi slujeşte cu credinţă cauza legionară şi victoria de mâine.

PUNCTUL 34. d) Spiritul negativ.

O altă boală de care trebuie să se ferească un şef legionar şi să-si păzească toţi oamenii din Organizaţie, boală care este foarte periculoasă, pentru că aduce neînţelegeri în sânul Organizaţiei şi mai ales pentru că taie aripile marilor îndemnuri, este critica. Critica sub formă de veşnică nemulţumire.

Sunt anumiţi oameni, care orice ai spune sau orice ai face, ei sunt în totdeauna nemulţumiţi şi au în totdeauna ceva de zis.

Aceştia ţin pe loc orice încercare de creaţie, taie avântul oamenilor de faptă.

Organizaţia noastră nu este o Organizaţie de critică, de negaţie, ci este o Organizaţie cu spirit de afirmaţie, de combativitate, de ofensivă.

Lăsăm critica să ne-o facă istoricii, noi acum să cucerim şi să înfăptuim cât mai mult şi cât mai bine.

PUNCTUL 35. e) Toţi şefii legionari şi toţi legionarii dintr-o comună, fabrică etc. trebuie să fie de acord în toate chestiunile care interesează organizaţia noastră.

Ex.: la Facultatea de Litere din Bucureşti s-au făcut alegeri pentru Preşedinte şi pentru Comitet. Legionarul X, cu camarazi de-ai lui, legionari, a candidat pe o listă, iar alt legionar cu alt grup de legionari a candidat pe altă listă. Legionarii s-au rupt în două şi la vot au căzut.

Legionarii nu vor mai face asemenea greşeli grave. Ei vor merge uniţi chiar pe un drum rău (greşit).

Pentru că drumul cel mai rău este dezunirea.

Pe când altfel şi în iad dacă ar merge trupa legionară, de va fi unită, va învinge tot iadul şi se va întoarce pe urmă înapoi învingătoare. Ex.: la alegerea unui primar din comună, dacă şefii legionari hotărăsc a vota pe un anumit om, nu trebuie să existe legionar care să voteze pe un altul sau să înceapă cu critica.

Toţi într-un gând şi într-un suflet.

Şi adversarii vor spune: „Să ne punem bine cu legionarii, că sunt toţi oameni dintr-o bucată, hotărâţi şi uniţi. Cu cine vor vota ei, acela iese primar, căci merg toţi într-o parte.”

PARTEA A IV–A

Recrutarea membrilor

PUNCTUL 36.

Şeful de cuib când îşi recrutează membrii, trebuie să aibă grijă: de a căuta elementele cele mai destoinice şi cu sentimentul demnităţii dezvoltat. Necinstiţii, hârţăgoşii, oamenii de scandal, trufaşii, lăudăroşii, cei plini de ei, fricoşii, laşii, trebuie lăsaţi în afara Organizaţiei.

Şi pentru ca să fie sigur că nici unul din elementele de mai sus nu vor mai putea intra în Organizaţie, numărul legionarilor în nici un sat nu va putea fi mai mare decât jumătate din numărul oamenilor din sat. Odată numărul legionarilor împlinit, nu se mai poate primi în Organizaţie nimeni, rămânând a se primi numai în măsura în care se fac locuri libere.

În orice caz, trebuie păzită organizaţia de oamenii care nu pot să trăiască fără să se certe.

Imediat ce un membru din cuib nu se poate înţelege cu ceilalţi membri el va trebui să părăsească organizaţia, înaintându-şi demisia.

Mai bine mai puţini, trăind în frăţie deplină, într-o unitate perfectă, decât mai mulţi certându-se între dânşii.

Şeful de cuib va căuta să păzească organizaţia de agenţi provocatori sau spioni trimişi de politicieni sau escroci de meserie.

PARTEA A V–A

Uniforma legionară

PUNCTUL 37.

În toată Europa, este un curent pentru introducerea virtuţilor ostăşeşti în viata publică a ţărilor.

În locul vorbăriei şi a discursurilor lungi, lumea vrea frază scurtă, clară şi precisă, ca aceea a ostaşului.

În locul lipsei de curaj şi a îndoielii de astăzi, lumea vrea: hotărârea repede.

În locul comitetelor democratice, care discută, se ceartă şi nu iau hotărâri, lumea vrea şef şi disciplina tuturora. (Se înţelege, ajutat de comitete prevăzute)

În locul descurajării, lumea vrea încredere, voie bună, mândrie ostăşească.

În locul lenei, lumea vrea muncă de dimineaţă până seara, a tuturora, nu trei părţi numai la muncă şi o parte numai la petrecere.

În locul poftei de câştig, a dorinţei de a trage un beneficiu din politică, lumea vrea jertfa pentru ţară, ca jertfa soldatului pe câmpurile de bătaie. El nu caută să câştige nimic, el dă totul, muncă, suflet, viaţă pentru ţara lui. Aceasta ne trebuieşte. Dacă ar da toţi oamenii care fac politică: muncă, suflet, viaţă pentru ţară, ce bine ar fi de ţara românească! Iată ce va face şcoala legionară.

În locul dezbinării şi a certurilor, noi punem camaraderia frumoasă a ostaşului şi unitatea perfectă ca a unei trupe, a naţiunii întregi. Toţi au un singur gând: Patria, un singur Drapel, un singur şef, un singur Rege, un singur Dumnezeu, o singură voinţă: aceea de a le slujii cu credinţă până la moarte. Legionarul şi-a făcut uniformă pentru că în dosul ei el vede toate aceste mari calităţi ostăşeşti, care ridică neamurile şi le fac învingătoare, împotriva tuturor greutăţilor. Uniforma este: cămaşă verde, centură cu diagonală.

PUNCTUL 38. Interzicerea uniformelor.

Guvernul a interzis prin lege portul uniformelor. Odată legea votată, trebuie să ne supunem. Legionarii nu vor mai ieşi în public îmbrăcaţi în uniformă.

Dar noi nu renunţăm la dânsa. Ne vom face uniforme şi le vom îmbrăca numai în zilele de sărbătoare şi numai în casele noastre, unde suntem stăpâni şi liberi să ne îmbrăcăm cum dorim.

Le vom îmbrăca cu drag, aşteptând ceasul când legiuitorii se vor convinge că aceste uniforme frumoase nu sunt un pericol pentru ţară, ci din contră, sunt un bine.

Ar trebui să nu existe legionar care în casa lui să nu-şi aibă uniforma, să n-o îmbrace în zilele de sărbătoare, când va trebui să facă cinste unui musafir, oaspete, îmbrăcându-se în cămaşa verde.

Va fi o sărbătoare în casa unui legionar când el şi familia lui se vor îmbrăca în frumoasa cămaşă verde, simbolul primăverii Neamului românesc.

PUNCTUL 39. Grade şi funcţiuni.

Grade

Noul venit în Legiune, se cheamă membru.

După trei ani, el poate fi avansat la gradul de legionar.

Urmează: – Instructor legionar

– Comandant ajutor

– Comandant legionar

– Comandant Buna Vestire

– Senator legionar, cu caracter onorific.

Funcţiuni – şef de cuib

– şef de garnizoană

– şef de plasă

– şef de echipă, tabără, şantier, şef de corp legionar

– şef de judeţ

– şef de regiune

Nu este obligatoriu ca funcţiunea să fie ocupată de un grad. Funcţiunea dă onorul gradului.

PARTEA A VI–A

PUNCTUL 40. Camaraderia, disciplina şi încrederea în şefi.

O organizaţie nu poate niciodată obţine victoria fără unitate. Organizaţiile cu unitate şubredă, de cele mai multe ori cu un

ceas înainte de victorie se rup în două (adică le rupe inamicul prin intrigile lui) şi se iau la luptă între ele. În acel moment totul este pierdut. Un singur lucru rămâne: victoria inamicului.

De aceea orice Organizaţie trebuie să-şi asigure unitatea. Ea se asigură prin două mijloace:

1. prin camaraderie, acea forţă a sufletului, care uneşte într-o sfântă frăţie pe toţi luptătorii

2. prin disciplină, acea forţă exterioară care armonizează toate voinţele în vederea realizării aceluiaşi scop.

Un şef legionar, deci trebuie să fie disciplinat, să aibă încredere în şefii săi.

Camaraderia, încrederea în şefi şi disciplina se completează prin aceea că cele două dintâi vin de jos în sus, cea de a treia, disciplina, vine de sus în jos, aşa că unitatea este asigurată, chiar atunci când elementele de jos ar putea să aibă şi alte păreri sau chiar păreri contrare. De aceea, educaţia disciplinei rămâne ca o mare supapă de siguranţă pentru asigurarea unităţii şi deci a victoriei, atunci când celelalte mijloace s-au epuizat.

Şeful de cuib va trebui să caute în toate împrejurările să dezvolte acest simţ de disciplină în orice legionar şi mai ales o va face prin exemplul pe care îl va da el.

Să nu se uite, că disciplina voluntară este de esenţă superioară, deoarece ea presupune o renunţare a personalităţii şi orice renunţare în vederea unui scop măreţ este de esenţă spirituală superioară.

PUNCTUL 41. Despre pedepse.

Nu insistăm aici asupra pedepselor în lumea legionară, pentru că socotim că nu va fi nevoie de ele. În orice caz, pedepsele încep de la întâia dojenire, a doua dojenire, a treia dojenire. Eliminarea din luptă pe o lună, eliminarea pe două luni, eliminarea pe trei luni, eliminarea pe 6 luni şi ajungând până la eliminarea pentru totdeauna din Organizaţie. De asemenea, ridicări de comandă pentru timp limitat sau nelimitat.

Şefii judeţeni şi comandanţii de corpuri legionare, pot da pedepse până la eliminarea din luptă pe două luni. Peste aceasta numai şeful Legiunii poate decide.

Mai important însă este modul frumos, demn, înţelegător în care un legionar îşi primeşte şi execută pedeapsa. Recunoaşte greşeala, nici nu se supără, nici nu se răzvrăteşte, o execută şi se hotărăşte ca prin atitudinea demnă să-si recucerească poziţia.

În orice caz, neexecutarea unui ordin, constituie una dintre cele mai mari greşeli posibile, când ea este făcută intenţionat. Şi dacă se repetă, legionarul va trebui să părăsească organizaţia.

PARTEA A VII–A

Şeful de cuib în timpul campaniei electorale.

După cum s-a văzut până acum, scopul legionarului nu este campania electorală, dar campania electorală este de o importanţă foarte mare pentru că este singura cale pe care ne-o pune legea la dispoziţie pentru a face orice schimbare dorim în ţară.

Soarta ţării pentru 3 sau 4 ani, uneori şi pentru mai mult, se pecetluieşte în ziua de alegeri. În ceasul acela, alegătorul este stăpânul tării. Ce va hotărî el prin votul lui, aceea va fi. Dar tocmai pentru acest lucru, în ziua de alegeri umblă cumpărătorii de suflete ai partidelor politice cu arginti, cu băutură, cu mâncare, pentru a cumpăra voturi. În faţa dezmăţului politicianist, noi să opunem credinţa în zilele mai bune pentru neamul românesc şi vom învinge, după cum am învins la Tutova, Neamţ etc.

Iată pentru ce şeful de cuib va trebui să dea o mare importanţă campaniei electorale.

PUNCTUL 42. Promisiuni electorale legionarul nu face.

Toţi oamenii politici, în ajunul campaniei electorale, încep cu promisiunile.

Un şef legionar nu va promite decât aceea ce putem face noi. Noi nu promitem bani, nu promitem rachiu, nu facem funcţiuni. Noi nu cumpărăm cu bani sufletele omeneşti. Cei ce

vin în numele lui Dumnezeu nu fac aceasta. Numai cine vine în numele satanei cumpără sufletele cu arginti.

Un şef legionar va spune:

Nu promitem bani, ci promitem dreptate.

Nu promitem să-ţi facem ţie ceva, ci promitem să muncim, să luptăm pentru ţara noastră.

Cine vrea să lupte pentru dreptate şi pentru cinste în ţară, cine vrea să muncească pentru Patria lui, cine vrea să facă jertfă alături de noi, să vină cu noi.

Va fi bine aşa? Da. Pentru că lucrurile merg într-o ţară ca la o gospodărie. Dacă la o gospodărie este pământ bun, bogat înzestrat cu tot ce-i trebuieşte unei gospodării, iar gospodarul nu-i vrednic, e risipitor, bea tot ce are, se ceartă toată ziua, gospodăria se va ruina, iar copiii o vor duce foarte prost. Vor fi şi ei amărâţi şi flămânzi.

Dar dacă se schimbă gospodarul cu un om cinstit, muncitor, vrednic? Gospodăria va înflori în scurt timp şi toţi copiii vor înflori şi ei ca nişte bujori.

Ţara noastră nu-i şi ea o gospodărie, cu pământ bun şi bogat? Cu tot ce-i trebuieşte? Noi, românii, nu suntem copiii din gospodărie? Şi nu suntem amărâţi şi flămânzi?

Când vom schimba însă gospodăria, atunci nu vom mai fi aşa. Aceasta o va face Legiunea. Va schimba gospodăria, adică guvernele partidelor şi va face un guvern legionar.

Aceasta este singura promisiune pe care o face legionarul în ajun de alegeri şi întotdeauna.

PUNCTUL 43. Care este scopul nostru? Unde trebuie să ajungem?

Şeful de cuib trebuie să facă scoală tuturor legionarilor şi să le spună că scopul nostru nu este de a alege un număr de 5, 10, 20 de deputaţi. El este cu mult mai mare, cu mult mai sfânt şi cu mult mai greu.

Noi trebuie să facem ca toată România să devină legionară.

Duhul nou legionar trebuie să guverneze. Ţara trebuie să fie condusă după voinţa legionarilor.

De aceea, un deputat legionar care a ieşit într-un judeţ, trebuie să alerge în 5 – 6 judeţe ca să propovăduiască credinţa cea nouă şi să cheme la viaţă toţi românii pregătind ceasul victoriei.

Unii zic: apoi a venit odată pe la noi, dar de acum s-a terminat, l-am ales şi nu mai vine.

Răspuns: Cum să vină, dacă sunt 71 de judeţe cu 71 de oraşe şi cu 10.000 de comune pe unde are ordin de la şeful Legiunii să alerge pentru a face noi cuiburi, a organiza şi a pregăti victoria cea mare? Şi dacă ne-am duce în fiecare comună, înseamnă 10.000 de zile şi 10.000 de zile înseamnă câte 365 zile într-un an, aproape 30 de ani. Vedeţi cât de greu este ca în fiecare comună să venim o dată, dar ca să veni de 2, 3, ori? Nu ne-ar ajunge o viaţă întreagă. Legionarii trebuie să înţeleagă şi să explice tuturor oamenilor lucrul acesta. Ei trebuie să se bucure când văd că acum 2 ani nu aveam organizaţii decât în judeţele Cahul, Covurlui şi Neamţ şi încă 3, 4, iar acum avem în 50 de judeţe.

Alţii zic: „Iacă i-am ales şi pe ăştia din Legiune. Nici ei n-au făcut nimic”.

Legionarii vor răspunde: deputaţii legionari, chiar dacă ar fi 30 – 40, n-au să poată face mult. Aşteptaţi să învingă legionarii în ţară, să se întindă de la un capăt la celălalt si atunci să vedeţi reformele cele mari pe care le vor aduce. Legile pe care le-au pregătit legionarii sunt legi de mari dreptăţi, pe care poporul le aşteaptă de multă vreme.

Cine crede în victoria finală, cine ştie să lupte până la capăt, numai acela este legionar. Numai acela care nu s-a îndoit în inima lui se va bucura cu adevărat în ceasul biruinţei, atunci când naţiunea română îşi va fi tras prin voinţa ei proprie, drum nou, drum mare, drum de biruinţă.

PUNCTUL 44. Cereri.

Deputaţii legionari, imediat după alegeri, au primit mii de cereri. Unii oameni cer bani, alţii cer să li se dea serviciu, alţii cer lemne gratis, alţii cer pământ.

Un legionar nu cere.

El spune: nu ne trebuie bani sau servicii. Daţi-ne legi drepte în ţară, căci cu legi drepte ne vom câştiga bani şi traiul prin munca noastră.

Deputaţii legionari nu pot să alerge cu 2000 de cereri pe la ministere pentru 2000 de oameni, pe care să-i servească, iar 14 milioane de ţărani, muncitori, funcţionari, să aştepte şi iar să aştepte ziua dreptăţii lor.

Deputaţii legionari nu-şi vor căpătui 5-6 partizani dintr-un sat, cum fac partidele politice, iar biata mulţime săracă şi amărâtă să tragă toată viaţa la jug.

Şi apoi, dacă un deputat legionar se roagă de un ministru să-i facă un serviciu pentru 1, 2, 3, oameni, a doua zi îl roagă şi ministrul ca să închidă ochii la legile pe care le face el, să nu le mai combată.

De aceea şefii legionari vor trebui să explice aceste lucruri tuturor oamenilor şi să le facă şcoala legionară adevărată.

Ei trebuie să le spună la toţi.

Noi dacă am intrat în Legiune, nu cerem nimic pentru noi, ci dăm. Dăm suflet, dăm muncă, dăm suferinţă, dăm tot ce avem pentru ziua cea sfântă a biruinţei neamului românesc.

PUNCTUL 45. Ce trebuie să facă şi de ce anume trebuie să se păzească şeful de cuib în perioada campaniei electorale.

Imediat după căderea guvernului, şefii de cuiburi vor tine şedinţe cu cuiburile lor o dată la 2 zile. De asemenea, ei se vor aduna în şedinţă aparte cu toţi ceilalţi şefi de cuiburi din sat sau comună pentru a studia situaţia şi a lua toate măsurile pe care le cred ei de cuviinţă pentru ca Legiunea să iasă cât mai bine. De asemenea, vor lua măsuri pentru a executa ordinele sosite, dacă le-au venit asemenea ordine, de la şefii judeţeni.

PUNCTUL 46. Ce vor face înainte de alegeri.

a) Şcoala semnului nostru electoral cu toţi oamenii din sat.

Semnul trebuie făcut pe hârtie, mic, în aşa fel încât şi copiii din sat să-l cunoască la perfecţie. Se vor interesa la şeful judeţean pe ce pagină a buletinului de vot este semnul nostru şi vor explica oamenilor din timp dacă este pe pagina 1, 2, sau 3.

b) Vor căuta ca semnul să fie făcut cu cretă, cu var sau cu smoală atât în interiorul satului cât şi pe sosea, în afară de sat.

c) Fiecărui om din cuib i se vor încredinţa cel puţin 5 gospodari din sat, pe care să caute să-i convingă să voteze cu Legiunea.

d) Nu va crede niciodată şi nu va lăsa pe ceilalţi oameni să creadă minciunile pe care le vor răspândi adversarii despre noi: că lista s-a retras, că semnul nostru nu se află pe buletinul de vot, că ne-au desfiinţat prin lege organizaţia, că nimeni nu mai are voie să voteze cu Legiunea, că cine va mai spune ceva despre Legiune va fi pedepsit, că am fost arestaţi, bătuţi, omorâţi, împuşcaţi etc. Toate aceste minciuni le spun adversarii despre noi în timpul campaniei electorale pentru a deruta pe alegători să nu mai voteze cu noi. Alţii încearcă să momească lumea susţinând că şi noi am fi cuzişti. Legionarii vor răspunde: nu suntem şi nici nu vom fi cuzişti!

e) Este foarte probabil ca să nu ajungă până în satul respectiv nici un manifest de-al nostru, fie din lipsă de fonduri, fie pentru că au fost oprite la postă. Şefii de cuiburi din comuna respectivă vor face ei ce vor putea: mici manifeste scrise de mână şi vor lupta făcând propagandă din om în om.

f) Este posibil de asemenea, ca nici un candidat de-al nostru să nu poată pătrunde până în satul acela. Şefii de cuiburi, la fel, vor pregăti din timp lumea pentru un asemenea caz, ca să nu rămână descurajată.

g) Vor căuta să ia parte la toate întrunirile adversarilor politici, pentru ca să audă cele ce se vorbesc acolo, iar după plecarea lor din sat să poată lămuri oamenii.

PUNCTUL 47. Ce vor face în ziua de alegeri.

a)Toţi şefii de cuiburi dintr-un sat, împreună cu toţi oamenii lor, tineri şi bătrâni, se adună la un loc şi pleacă în bloc spre secţia de votare cu drapelul şi cu semnul făcut din scândură şi vopsit în negru.

b) Ei vor căuta să-şi aibă mai dinainte o tactică de luptă bine fixată, în aşa fel încât oricine ar voi să-i împiedice de la vot, să fie respins şi forţat de a se linişti.

c) În caz că nu vor fi suficient de numeroşi, în acea comună se vor strecura izolaţi printre ceilalţi oameni până la secţia de votare. Iar dacă vor observa că prigoana este grozavă, atunci îşi vor pune cu toţii semnul guvernului în piept şi vor spune că

au trecut cu guvernul, se vor duce la vot, iar în gheretă, unde numai Dumnezeu îi vede, vor vota cu Legiunea.

În timpul acestei lupte, şefii de cuiburi vor fi în cea mai deplină armonie şi disciplină posibilă, ascultând ordinele fie de la centru, fie de la judeţ, fie de la garnizoana legionară sau de la cuiburile superioare.

Înainte de plecarea la vot, în ultima şedinţă a cuibului, toţi şefii de cuiburi împreună cu legionarii, vor face rugăciuni ca înainte de orice bătălie.

PARTEA A VIII–A

În ce direcţie spirituală trebuie să facă un şef de cuib educaţia oamenilor săi.

PUNCTUL 48. Cum se prezintă un legionar.

Când un legionar se prezintă unui şef superior sau şefului Legiunii, se opreşte la o distantă de trei paşi în poziţia de drepţi, salută ducând mâna dreaptă la inimă apoi ridicând-o spre cer şi spune: Sunt legionarul ..., din cuibul....

PUNCTUL 49. Cum trebuie să fie în vorbă şi în scris un legionar.

Legionarul şi în scris şi în vorbă trebuie să fie scurt, clar şi precis. Vorbăria lungă şi încurcată este vorbăria democraţiei.

PUNCTUL 50. Îmbrăcămintea legionarului.

Legionarul va fi modest îmbrăcat. El nu va pune preţ pe hainele luxoase şi strălucitoare ale nimănui. El va dispreţui luxul pe care îl va considera ca având la bază o înclinaţie sufletească spre frivolitate, spre lichelism, spre săcăturism.

Astăzi omul luxos, dacă nu este un hoţ aparţinând uneia din multiplele forme ale hoţiei, în orice caz este un nesimţitor care pălmuieşte mizeria nesfârşită a ţării.

Legionarul nu va cântări un om după haină şi nu va mai face deosebire între omul sărac, cu haine rele şi cel cu haine bune. Legionarul va cântări pe om după ceea ce va avea sub haină, adică după sufletul lui.

Sunt multe haine rupte care ascund sub ele comori de aur în inimă!

PUNCTUL 51. Legionarul şi mânuirea banilor publici.

Legionarul care-şi va însuşi bani care nu-i aparţin, care va mânui în mod necinstit banii Legiunii sau ai oricărui om, acela care nu va putea da socoteală, conform promisiunii, de banii încasaţi din vânzarea broşurilor, gazetelor, insignelor etc. va fi eliminat pentru totdeauna din Legiune de la primul caz, orice situaţie ar ocupa în ea.

În organizaţia aceasta, nu pot să crească decât numai oameni cinstiţi.

O mică hoţie nu poate să te lase indiferent pentru că în definitiv aceasta nu este decât sămânţa marilor hoţii, sămânţă care dezvoltându-se din cauza tolerantei noastre, ar putea răstigni din nou prin jefuire poporul român şi această ţară.

PUNCTUL 52. Sentimentul demnităţii

Ne-am săturat de lipsa de demnitate omenească. Dacă nu dai bacşiş, dacă nu-l plăteşti, nu ţi se înscrie în partid. Dacă nu plăteşti, nu dă drumul hârtiilor de la primărie.

Dacă nu dai bacşiş, nu poţi să-ţi capeţi dreptul. Bacşişul, mita şi hoţia au desfiinţat sănătatea morală a naţiunii române.

Legionarul va căuta să desfiinţeze aceste apucături şi să reînvieze sentimentul demnităţii omeneşti. El nu va da nimănui nimic, nu va promite nimănui nimic, iar când va face cuiva un serviciu, nu se va înjosi ca să primească bacşiş sau mită ci va pune mâna în gât mituitorului.

PUNCTUL 53. Şcoala faptei creatoare.

Legionarul trebuie să fie un om de faptă. Prin fapta lui, prin munca lui, el va clădi din temelii România cea nouă.

PUNCTUL 54. Rugăciunea ca element decisiv al victoriei. Apelul la strămoşi.

Legionarul crede în Dumnezeu şi se roagă pentru biruinţa Legiunii.

Să nu se uite că noi, poporul român, stăm aici, pe acest pământ prin voia lui Dumnezeu şi binecuvântarea Bisericii Creştine. În jurul altarelor bisericilor, s-a aflat adunată de mii de ori în vremuri de bejenie şi restrişte, întreaga suflare românească de pe acest pământ, cu femei, copii şi bătrâni, cu conştiinţa perfectă a ultimului refugiu posibil. Şi astăzi stăm gata să ne adunăm, poporul român, în jurul altarelor, ca-n vremuri de mari primejdii, pentru ca îngenuncheaţi, să căpătăm binecuvântarea lui Dumnezeu.

Războaiele se câştigă de aceia care au ştiut să atragă din văzduh, din ceruri, forţele misterioase ale lumii nevăzute şi să-şi asigure concursul acestor forte. Forţele acestea misterioase sunt sufletele morţilor, sufletele strămoşilor noştri, care au fost şi ei odată legaţi de glia, de brazdele noastre, care au murit pentru apărarea acestui pământ şi care sunt şi azi legate de el prin amintirea traiului lor de aici şi prin noi, copiii, nepoţii şi strănepoţii lor. Dar mai presus de sufletele morţilor stă Dumnezeu.

Odată aceste forte atrase, ele vin în balanţa ta, te apără, îţi dau curaj, voinţă şi toate elementele necesare victoriei şi te fac să învingi. Introduc panică şi groază în duşmani, le paralizează activitatea. În ultima analiză, biruinţele nu depind de pregătirea materială, de forţele materiale ale beligeranţilor, ci de puterea lor de a-şi asigura concursul puterilor spirituale. Astfel, se explică, din istoria noastră, biruinţele miraculoase ale unor puteri materialiceşte cu desăvârşire inferioare.

Cum se poate asigura concursul acestor forte?

1) Prin dreptatea şi moralitatea acţiunii tale;

2) Prin apelul frecvent, insistent la ele. Cheamă-le, atrage-le cu puterea sufletului tău şi ele vor veni.

Puterea de atracţie este cu atât mai mare, cu cât apelul, rugăciunea, se face în comun de cât mai mulţi.

De aceea, în şedinţele cuibului, care se ţin în toată ţara sâmbătă seara, se vor face rugăciuni şi se vor îndemna toţi legionarii ca a doua zi, Duminica, să meargă la biserică.

Patronul nostru este Sfântul Arhanghel Mihail. Icoana lui trebuieşte să o avem în casele noastre, şi în vremuri grele să cerem ajutorul lui şi El nu ne va lăsa niciodată.

PUNCTUL 55. Şcoala suferinţei

Cel ce intră în această luptă, trebuie să ştie de mai înainte că va avea de suferit. După suferinţă vine întotdeauna victoria. Cel ce va şti să sufere, acela va învinge.

De aceea, noi, legionarii vom primi suferinţele cu drag. Fiecare suferinţă este un pas înainte către mântuire, către victorie.

O suferinţă nu-l va descuraja pe legionar, ci-l va oţeli, îi va căli sufletul. Cei ce-au suferit şi vor mai suferi încă, vor fi adevăraţi eroi ai luptei legionare. Binecuvântarea Patriei se va întinde asupra lor şi asupra familiilor lor.

PARTEA A IX–A

Ce drum are de străbătut un legionar în viata sa legionară

Viata legionară este frumoasă. Dar nu este frumoasă prin bogăţie, prin viată de petreceri şi lux, ci este frumoasă prin mulţimea primejdiilor pe care le oferă legionarului, frumoasă prin nobila camaraderie care leagă pe toţi legionarii din întreaga ţară într-o sfântă frăţie de luptă; înălţător de frumoasă prin bărbăteasca atitudine în faţa suferinţei.

Atunci când cineva intră în organizaţia legionară, trebuie să cunoască mai dinainte viata care-l aşteaptă, drumul pe care-l va străbate.

Drumul acesta va trece prin muntele suferinţei, apoi prin pădurea cu fiare sălbatice şi prin mlaştina deznădejdii.

PUNCTUL 56. Muntele suferinţei.

După ce un om s-a înrolat legionar, cu dorul de patrie în inima sa, nu-l aşteaptă masa întinsă, ci el trebuie să primească pe umerii săi jugul mântuitorului nostru Iisus Hristos: „Luaţi jugul Meu asupra voastră”.

Şi cărarea legionară începe să urce un munte pe care lumea l-a numit „muntele suferinţei”.

La început pare uşor de urcat. Ceva mai târziu, urcuşul devine mai greu, suferinţa mai mare. Cele dintâi broboane de sudoare încep să picure de pe fruntea legionarilor.

Atunci, un duh necurat, strecurat printre legionarii care urcă, aruncă pentru prima dată întrebarea: „Oare n-ar fi mai bine să ne întoarcem înapoi? Cărarea legionară pe care am apucat începe să fie grea şi muntele e lung şi înalt de nu-i mai vedem sfârşitul.” Dar legionarul nu ascultă, merge înainte şi urcă cu greu. De la un timp, urcând mereu pe muntele nesfârşit, începe să obosească, pare că puterile încep să-l părăsească.

Norocul lui că întâlneşte un izvor, limpede ca inima unui prieten. Se răcoreşte, se spală pe ochi şi apoi o ia în sus din nou pe muntele suferinţei.

Trece de jumătate şi de acolo începe muntele fără apă, fără iarbă, fără umbră, numai din piatră şi din stâncă.

Şi legionarul când vede, zice: mult m-am mai chinuit până aici, ajută-mi Doamne să ajung până sus. Dar duhul cel rău în zvârle întrebarea: „Oare n-ar fi mai bine să te întorci? Lasă-ţi încolo dorul tău de patrie. Nu vezi ce trebuie să tragi dacă-ţi iubeşti patria şi Regele, Neamul şi Pământul? Şi apoi, ce câştigi de aici? Nu-i mai bine să stai liniştit acasă?”

Pe stânca goală, el se urcă mereu cu nesfârşită credinţă. Acum e obosit. Cade. Îşi juleşte mâinile şi din genunchii lui pentru prima dată vede sângele curgând. Se înalţă ca un viteaz şi porneşte din nou. Mai are puţin. Dar stânca a devenit dreaptă şi colţuroasă, îi curge sânge din piept şi se prelinge pe stânca neîndurătoare. „Oare n-ar fi mai bine să te întorci?” se aude din nou glasul necurat. Pare că rămâne pe gânduri. Dar deodată aude un glas strigând din adâncul miilor de veacuri: „Înainte copii! Nu vă lăsaţi!”

Un ultim efort. şi fruntea de viteaz ajunge sus la creasta învingătoare, pe vârful muntelui suferinţei, cu sufletul creştin şi românesc, plin de fericire şi bucurie.

„Fericiţi veţi fi când vă vor goni pe voi şi vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.”

„Iar ei plecau bucurându-se că s-au învrednicit de a fi bătuţi pentru numele lui Iisus.”

Multe primesc legionarii urcând acest munte al suferinţei. Ar trebui o carte întreagă ca să se scrie suferinţa lor.

PUNCTUL 57. Pădurea cu fiare sălbatice.

Să nu-şi închipuie însă cel ce doreşte să devină legionar, că încercările s-au sfârşit aici, în vârful muntelui suferinţei. şi este bine ca fiecare să ştie de la început ce-l aşteaptă, să cunoască drumul pe care-l apucă.

A doua încercare: nu trece mult şi cărarea legionară intră într-o pădure căreia lumea i-a zis „pădurea cu fiare sălbatice”.

De la marginea pădurii se aud urletele acestor fiare sălbatice care de-abia aşteaptă să intre cineva acolo pentru a-l sfâşia.

După muntele suferinţei, aceasta este a doua încercare prin care trebuie să treacă legionarii. Cine este fricos rămâne acolo, la marginea pădurii. Cine are inimă de viteaz, intră înăuntru, se luptă cu vitejie şi înfruntă mii de primejdii despre care s-ar putea scrie şi se va scrie mai târziu o carte întreagă. În această luptă, legionarul nu fuge de pericol, nu se ascunde după copaci. Din contră, el apare acolo unde primejdia este mai mare. După ce a străbătut pădurea şi au ieşit cu bine, o nouă încercare îl aşteaptă.

PUNCTUL 58. Mlaştina deznădejdii.

Cărarea se pierde şi ei trebuie să treacă printr-o mlaştină. Aceasta se cheamă „mlaştina deznădejdii”, pentru că pe acel ce intră într-însa, pentru ca să ajungă la capătul celălalt, îl apucă deznădejdea. Unii nu mai au curajul să intre, încep să se îndoiască de victorie, că este prea departe, că nu vor mai ajunge până la biruinţă. Aşa că mulţi dintre cei care au străbătut prin pădurea cu fiare şi au urcat muntele suferinţei, se îneacă în această mlaştină a deznădejdii. Alţii intră şi se întorc, iar alţii se îneacă acolo. Dar legionarii adevăraţi nu pierd nădejdea, ei străbat şi această ultimă încercare şi ajung la mal acoperiţi de glorie.

PUNCTUL 59.

Acolo, la sfârşitul drumului greu al celor trei încercări, începe apoi munca cea dulce, munca cea binecuvântată pentru înălţarea din temelie a României celei noi.

PUNCTUL 60.

Numai acela care a trecut cele trei examene, adică peste muntele suferinţei, prin pădurea cu fiare sălbatice, şi prin mlaştina deznădejdii şi a reuşit, este legionar adevărat.

Cine n-a trecut prin toate acestea, nu se poate numi legionar, deşi este înscris în Organizaţie, are insignă şi plăteşte cotizaţia. Cine a avut abilitatea ca să le ocolească, totdeauna şi în 3 – 4 ani de viaţă legionară n-a cunoscut şi n-a dat nici examenul durerii, nici examenul bărbăţiei şi nici examenul credinţei, poate fi un om abil, dar nu poate fi un legionar.

Şeful Legiunii, când apreciază persoana unui legionar, nu se ia nici după vârstă, nici după popularitate, adică după câţi oameni are în jurul lui, nici după abilitate, ci după aceste trei examene:

PUNCTUL 61. 1) Legiunea este în contra acelora care se zbat, se frământă să obţină victorii fără riscuri şi fără jertfă – pentru că aceştia sunt oameni mici – iar victoriile eventuale sunt trecătoare ca spuma mării: unde nu-i risc, nu-i glorie.

PUNCTUL 62. 2) Legiunea este în contra acelora care după victorii, caută să se urce cât mai sus pe riscurile şi pe jertfele altora.

PUNCTUL 63. 3) Legiunea este şi în contra acelora care deşi luptă, sunt mânaţi de un mobil sufletesc inferior: pofta de câştig, pasivitatea unui beneficiu, crearea unei situaţii.

Aceştia, câştigând victoria, încep să o mănânce. Sufletul superior îşi găseşte marile satisfacţii în plăcerile luptei şi ale sacrificiului.

PARTEA A X–A

PUNCTUL 64. Legionarul şi politicianul.

Legionarul şi politicianul – omul partidelor – stau fată în fată.

Omul partidelor desfiinţează România. Înaintea lui s-a aşezat cu pieptul său, legionarul.

Când omul partidelor, politicianul, ţăran sau orăşean, a intrat în partid, prima întrebare care si-a pus-o, a fost: ce voi câştiga de aici? Ce beneficiu voi trage? De aceea câştigă politicienii, iar ţara se dărâmă.

Legionarul când a intrat în Legiune, a zis: „Pentru mine, nu vreau nimic”, ci s-a întrebat: „Ce pot da, ce jertfă pot face eu pentru ţara mea.”

Legionarul spune: o mie de ani au pătimit strămoşii şi au murit cu gândul la această ţară. O mie de ani am aşteptat-o şi am visat-o. Astăzi, când Dumnezeu ne-a dat-o întreagă, în loc să cădem în genunchi în faţa ei şi să ne închinăm ca la o icoană, noi o furăm, o jupuim.

În faţa ei, legionarul se prezintă nu cu drepturi cetăţeneşti, ci cu sacre datorii.

Telul politicianului este de a-si construi o avere; al nostru este de a ne construi o Patrie înflorită şi puternică. Pentru ea vom munci şi vom construi. Pentru ea vom face din fiecare român un erou, gata de luptă, gata de jertfă, gata de moarte. (Vezi „Pentru legionari”)

„Spre inimile cele necurate care vin întru prea curata casă a lui Dumnezeu, fără milă întind sabia mea.”

Sf. Arhanghel Mihail

„Cine ştie să moară, nu va fi rob niciodată.”

Seneca

PUNCTUL 65. Legionarul şi comunistul

Legionarul este împotriva comunistului şi va lupta din toate puterile, pentru ca oriunde se va afla încuibat acest comunist, să fie demascat şi răpus.

Triumful mişcării comuniste în România, ar însemna: desfiinţarea Monarhiei, desfiinţarea Bisericii, desfiinţarea Familiei, desfiinţarea proprietăţii individuale şi desfiinţarea libertăţii.

Înseamnă, într-un cuvânt deposedarea noastră de ceea ce formează patrimoniul moral al omenirii şi în acelaşi timp deposedarea de orice bunuri materiale, în favoarea profitorilor din umbră ai comunismului, care sunt jidanii.

În această mişcare comunistă se află adunaţi toţi inamicii noştri, care n-au văzut şi nu văd cu ochi buni România Mare. (Vezi „Pentru legionari”)

PUNCTUL 66. Legionarul şi jidanul

Problema jidănească, vizibilă numai în jumătatea de nord a României, invizibilă, dar existentă şi în cealaltă jumătate, constituie pentru naţiunea română cea mai mare primejdie pe care a cunoscut-o de la începutul istoriei şi până astăzi.

Legionarul este singurul în stare a rezolva această problemă, pe care o priveşte cu curaj şi cu seriozitate, rezolvare pe care o va face odată cu soluţionarea şi a celorlalte probleme de stat, care se pun şi astăzi cu aceeaşi necesitate. (Vezi „Pentru Legionari.”)

PARTEA A XI–A

Ce crede un legionar

PUNCTUL 67. Că statul bazat pe ideologia veche a revoluţiei franceze se ruinează. În lume se pune problema unui stat nou. El poate fi foarte bun şi foarte rău. Cum va fi? După cum ni-l vom face.

PUNCTUL 68. Statul nou însă, nu se poate baza numai pe concepţii teoretice de drept constituţional.

Statul nou presupune, în primul rând şi ca un lucru indispensabil, un tip nou de om. Un stat nou, cu oameni cu păcate vechi, nu se poate concepe.

Statul este o simplă haină care îmbracă trupul naţiunii. Putem să facem o haină nouă, luxoasă, scumpă, dar nu va fi de nici un folos dacă ea va îmbrăca un trup istovit, distrus de cangrene morale şi fizice.

PUNCTUL 69. Omul nou, sau naţiunea înnoită presupune o mare înnoire sufletească, o mare revoluţie sufletească a poporului întreg, adică o împotrivire direcţiei spirituale de astăzi şi o ofensivă categorică în contra acestei direcţii.

PUNCTUL 70. În acest om nou, vor trebui să învieze toate virtuţile sufletului omenesc. Toate calităţile rasei noastre. În acest om nou, vor trebui ucise toate defectele si toate pornirile spre rău.

În acest tip de erou, erou în sens războinic, pentru ca să poată prin luptă să-şi impună puterea, erou în sens social: incapabil după victorie de a exploata munca altuia; erou al muncii: uriaşul creator prin muncă al ţării sale, trebuie să fie concentrat tot ce a putut strânge mai bun în timpul miilor de ani poporul român.

Pe acest om îl aşteptăm, pe acest erou, pe acest uriaş.

Pe el se va baza statul cel nou, România de mâine.

Mişcarea legionară, înainte de a fi o mişcare politică, teoretică, financiară, economică, etc. de formule, este o scoală spirituală în care dacă va intra un om, la celălalt capăt va trebui să iasă un erou.

PUNCTUL 71. Această mare înnoire a naţiunii române este posibil să vină?

Urmează. O simţim cu toţii. După lunga noapte de veacuri, azi între aceleaşi graniţe, poporul român, aşteaptă răsăritul soarelui, aşteaptă ceasul învierii lui ca neam.

Este posibil oare ca frământările milenare să se oprească la o simplă chestiune de formă: unirea într-un stat a tuturor românilor?

Nu simţiţi din adâncuri cum clocoteşte marea renaştere a poporului român?

PUNCTUL 72. In această înviere va avea un rol covârşitor tinerimea. Pe dânsa o cheamă destinul să joace pe scena istoriei. Nu ne înţeleg oamenii vechi? Nu ne înţeleg pentru că apelul sacru al destinului numai noi îl putem auzi, numai noi îl înţelegem, pentru că numai nouă ni se adresează.

PUNCTUL 73. Legi, stări de asediu, baionete, care să oprească destinul unei naţiuni, n-au existat, nu există şi nu vor exista.

PUNCTUL 74. Această mare înviere, de la sine, va crea o nouă ofensivă a poporului în toate domeniile. Această ofensivă ajutată şi susţinută de legi, va repune pe român în drepturile lui de care a fost deposedat an cu an, într-o mie de ani prin nedreptate şi silnicie.

PUNCTUL 74 bis. Primirea şefului Legiunii.

În orice localitate, şeful Legiunii va fi primit şi însoţit tot timpul de către legionarii răniţi în linia I-a, legionarii care au suferit persecuţii în linia a II-a, luptătorii legionari în linia a III-a, Prietenii Legiunii în linia a IV-a.

Diferiţi comandanţi legionari vor aranja întotdeauna lumea legionară în ordinea de mai sus.

PARTEA a XII–a

Circulara F.

PUNCTUL 75. Regimul parlamentarilor legionari.

Adunarea Senatului şi a şefilor de unităţi legionare politice, a fixat în ziua de 5 Ianuarie 1933 la Focşani, regimul parlamentarilor legionari. Regimul acesta şi l-a aplicat Şeful Legiunii, în primul său parlament şi a fost aplicat şi celor 4 parlamentari.

I. Diurna

1) Parlamentarii Legiunii sunt parlamentari datorită sforţărilor şi sacrificiilor materiale şi morale ale tuturor legionarilor din ţară.

2) Diurna parlamentară nu le aparţine. Ea aparţine Legiunii, ea va acorda fiecărui parlamentar strictul necesar pentru o existenţă modestă.

Pentru că nu este drept ca parlamentarul să-şi creeze o situaţie materială mai bună, în timp ce toţi camarazii lui duc o viaţă din ce în ce mai grea. Ce tablou moral mizerabil ar fi, dacă unii dintre noi ne-am îmbuiba cu tot felul de bunătăţi, de haine şi de ghete, sau ne-am purta soţia în lux, iar alţii dintre noi, răniţi în urma luptelor, ar trăi o viaţă de sfâşietoare mizerie.

3) Cheltuielile băneşti făcute nu se mai întorc, după cum nu se întoarce nici sănătatea celui care a suferit pentru Legiune, nici viaţa celui care a murit pentru dânsa.

Acestea sunt jertfe şi jertfa nu se cere înapoi.

Dogma legionară ne spune: cantitatea de jertfă făcută, determină victoria. Gloria noastră este gloria jertfei pe care o facem.

4) Nu este un scop, un ţel, acela de a fi parlamentar: noi trebuie să mergem înainte către biruinţă. Ca parlamentari, nu putem decât să pregătim victoria. De aceea, fondurile provenite Legiunii din diurne, vor înzestra organizaţia cu tot ce-i trebuieşte pentru luptă: ziare, broşuri, automobile etc.

În anul 1933, parlamentarii au avut 10.000 lei lunar primele două luni, 8.000 lei pe urmă.

5) Concepţia legionară a conducerii Statului. Acesta care nu va putea trăi cu această sumă, singur, poate trăi în comun cu ceilalţi parlamentari, la cazarma legionară.

Aşa va fi viitorul parlament legionar. Conducătorii ţării trebuie să fie în frunte în zile de mizerie.

Nu se poate pălmui cu o leafă de lux de 30.000 lei lunar, mizeria nesfârşită a ţării.

În atitudinea de astăzi a parlamentarilor legionari se pregăteşte ziua de mâine şi se dovedeşte că ea poate fi aşa cum o cerem noi.

II. Parlamentul legionar nu-şi mai aparţine lui

El va sta la orice oră din zi şi din noapte la dispoziţia Legiunii. Nu este posibil ca să se aleagă parlamentar şi apoi să plece să-şi caute de afaceri, sau să fie ocupat mai totdeauna cu diferite alte chestiuni.

Cât timp mi s-a dat în mână arma parlamentară, trebuie să trag cu dânsa. Dacă nu pot trage, n-o iau, iar dacă am luat-o şi n-o pot întrebuinţa cu cel mai mare folos pentru Legiune, atunci o dau imediat altuia care o poate întrebuinţa mai bine.

Un parlamentar trebuie:

1) să poată vorbi în Parlament;

2) să se poată mişca pentru conferinţe, întruniri de organizare, ori de câte ori îi va cere şeful Legiunii.

Cine iubeşte Legiunea, să se gândească bine la acest punct, atunci când cere în mână arma funcţiunii de parlamentar şi onoarea de a o întrebuinţa pentru victoria Legiunii.

Dublarea Candidaţilor No. 1.

Adunarea a fixat de asemenea, în urma propunerii şefului Legiunii, dublarea candidaţilor, adică: în caz de reuşită a unei liste, vor intra în parlament capii de listă pentru trei luni, după care îşi vor da demisia şi vor intra în loc No. 2. de pe listă. No. 2 va fi fixat de la Centru şi ales dintre categoriile intelectuale ale Organizaţiei noastre. Fac excepţie de la această lege judeţele care întrunesc majoritatea absolută. Dacă într-un judeţ se ia majoritatea absolută, parlamentarii reuşiţi rămân tot timpul, nu se schimbă.

Avantajele sistemului:

a) O satisfacţie şi o încurajare pentru legionarul şef de judeţ, care munceşte.

b) Necesitatea imperioasă a Organizaţiei de a se trimite în parlament cele mai apte elemente pentru lupta parlamentară.

c) Crearea şi pregătirea unui număr mai mare de cadre legionare.

d) Posibilitatea ca un parlamentar, într-o activitate scurtă, dar intensă, să-si închine întreaga muncă Legiunii, fără a-si periclita situaţia îndeletnicirilor lui familiare.

Şefii judeţeni, mânaţi numai de dorul biruinţei totale a Legiunii, vor explica această lege candidaţilor şi le vor lua o declaraţie scrisă, în sensul că au luat cunoştinţă de „Circulara F” şi înţeleg a se supune dispoziţiilor ei.

Parlamentarii legionari, stau la Bucureşti, Str. Imprimeriei No. 3.

Şeful Legiunii, Corneliu Zelea Codreanu

PUNCTUL 76. Ce este comitetul de 1000.

S-a înfiinţat un Comitet de 1000. Fiecare membru este obligat a da câte 25 lei lunar, sau după a sa voie, 50 lei, timp de un

an. Suma se întrebuinţează pentru achitarea ratelor la tipografie şi pentru înzestrarea Organizaţiei cu ceea ce-i trebuieşte. Astăzi acest comitet este desfiinţat. Rolul lui îl joacă „Asociaţia prietenii legionarilor”, având următorul comitet: Dr. Corneliu Şumuleanu, prof. Univ. Iaşi, Str. Săulescu; Prof., Preot Duminică Ionescu Bucureşti, Str. Leon Vodă 4, D-na Zoe Sturza Bucureşti I, Str. Creţulescu, 8; D-na Maria Beiu Palade Bucureşti, Av. Muntenescu 11, tel. 4.33.26.; Dr. Eugen Chirnoagă, Prof. Şcoala Politehnică Bucureşti, Aleea Arh. Ştefan Burcus 12 (Sosea); Dr. Ing. Eugen Ionică Bucureşti, Francmasonă 7, telef. 4.77.52; Grigore T. Coandă Bucureşti, Str. Bolintineanu 5, tel. 4.33.03. Oricine simpatizează mişcarea legionară şi doreşte să o ajute, poate deveni membru al asociaţiei, cerând informaţii de la adresele de mai sus.

PUNCTUL 77. Casieria Centrală a Organizaţiei legionare este în casa General Cantacuzino, Str. Gutenberg 3, Bucureşti. Pentru orice chestiuni, banii se trimit pe această adresă.

PUNCTUL 78. „Libertatea”, foaie populară. Director sufletesc Ion I. Moţa. Foaia aparţine familiei moştenitoare a lui Ion I. Moţa. Abonament anual lei 120, jumătate, lei 60, un sfert, lei 30. Adresa administraţiei (pentru abonamente, reclamaţii), Bucureşti, Calea Victoriei No. 63. Adresa redacţiei (pentru articole): Preot Ion Moţa, Orăştie, Jud. Hunedoara.

PUNCTUL 79 Agenţi provocatori

Trec pe la organizaţii diferiţi spioni. Unii, agenţi de la politie. Chemaţi-i înăuntru pentru a le arăta că nu aveţi nimic secret.

Dacă însă printre legionari va fi prins unul care se va vinde pentru bani şi va deveni trădător al Legiunii, va fi pedepsit azi, mâine, peste un an sau peste doi.

Cea mai mare dezonoare a Organizaţiei noastre este aceea de a găsi din mijlocul nostru spioni.

Sunt alţii care se dau drept legionari şi umblă pe la diferite organizaţii pentru a fura, a cere, sau a colecta bani. Unii din ei reuşesc a avea la mână o scrisoare sau un carnet de membru. Cercetaţi-l bine. Daţi-i pe mâna poliţiei.

În ultimul moment aflu că un agent de politie neştiind ce informaţii să mai dea despre Legiune, a informat siguranţa că legionarii vor să împuşte mai mulţi prefecţi.

Altul a ticluit un cifru secret în care erau trecute instituţii din capitală.

Noi n-avem nevoie de cifru. Aceasta este o invenţie infamă. Să poftească toată poliţia. Ce avem de spus, spunem în faţă, spunem tare.

Dacă veţi auzi asemenea infamii sau le veţi citi scrise prin foile jidăneşti (cum au fost acum doi ani publicate în „Adevărul", „Dimineaţa" şi „Lupta" să ştiţi din primul ceas că toate sunt uneltiri viclene pentru care ne vom adresa justiţiei.

PUNCTUL 80. Proces-verbal (acest proces verbal nu se mai întrebuinţează astăzi), model de constituire a unui cuib.

LEGIUNEA

Judeţul.............

Cuibul..............

Subsemnaţii, domiciliaţi în comuna ...., judeţul ...., convinşi de pericolul care ameninţă existenta patriei, ne legăm împreună prin jurământ să luptăm pentru triumful Legiunii.

Ne-am constituit într-un cuib de legionari căruia i-am dat numele de Cuibul .....

Numărul membrilor din cuib este de .... (maximum 13)

Şeful cuibului: ....

Corespondentul: ....

Casierul ....

Curierul ....

Ne legăm în fata lui Dumnezeu şi a oamenilor de a ne tine strâns uniţi în jurul şefilor noştri, a asculta şi executa întocmai ordinele primite, a face să pătrundă cât mai adânc în popor duhul nou al muncii, al cinstei, al jertfei şi al dreptăţii, într-un cuvânt ne propunem de a-i face legionari pe cei cu care vom veni în contact.

Credem în Dumnezeu şi în izbânda Legiunii, credem într-o Românie nouă pe care vrem s-o cucerim pe calea Bisericii lui Hristos şi al naţionalismului integral activând în cadrul legilor tării.

1. Am început activitatea;

2. Vom tine şedinţe în fiecare săptămână.

3. Ne vom abona la revista „Pământul Strămoşesc", pe care vom citi-o la şedinţele cuibului.

4. Ne vom întări în credinţa noastră legionară.

5. Ne vom uni ca fraţii şi nu vom permite nici o dezbinare între noi.

6. Vom porni imediat la facerea de noi cuiburi în comuna noastră şi în cele vecine.

7. Toate acestea în credinţa sfântă că ori prin câte greutăţi şi suferinţe vom trece, vom învinge.

8. România în întregimea ei va deveni legionară.

Trăiască Legiunea!

Trăiască Căpitanul!

MOTTO

Geme inima în noi

De necazuri şi nevoi

Ochii plânşi privesc în zare

Şi aşteaptă îndurare.

Munţii noştri aur poartă,

Noi cerşim din poartă-n poartă

Holda noastră-i aurie

Noi pierim în datorie.

Vai de noi şi iar de noi

Dăm ca racul înapoi,

Sărăcia ne-urmăreşte,

Şi de zile ne găteşte.

Că noi toţi avem un nume,

Toţi avem o soartă-n lume.

Pentru tară şi dreptate,

În noi toţi un suflet bate.

Hai români să ne trezim

Si să nu mai suferim.

Că cei ce ne urgisesc

Nu au suflet omenesc.

Hai să coborâm în vale

Să oprim duşmanu-n cale.

De la pâne, de la sare

Şi să-l dăm peste hotare.

Hai să punem santinele

Şi sub soare şi sun stele

Şi-n ascunsuri şi apoi

Hoţii-n beci, prada-napoi.

Hai pe cei ce fac trădare,

Jafuri în administrare

Şi hoţii la drumul mare

Să-i dăm la spânzurătoare.

Unde-i unul ni-i putere

La nevoi şi la durere

Unde-s mulţi puterea creste

Si duşmanul o păţeşte.

VALERIU DUGAN, ţăran din Bucovina

Urmează iscălitura membrilor (maximum 13)

L E G I O N A R,

– Niciodată să nu faci o faptă de care ţi-ar fi ruşine a doua zi, iar când ai făcut ceva, asumă-ţi răspunderea întreagă.

– Când ti se pune în fată un obstacol, tu să-l sari, să nu te laşi. Să nu te laşi învins. Nu te descuraja. Încearcă a 2-a oară, a 3-a oară, mereu. Nu există nu pot. Legionarul poate.

– Dacă pentru politician politica înseamnă o afacere, pentru legionar politica înseamnă religie.

– Nu spune „Nu voiesc să servesc Legiunea, din cauză că cutare şef nu-mi place, nu este bun.” În Legiune nimeni nu este şef pe viaţă. Azi e unul, mâine altul, poimâine vei fi tu, dacă prin munca şi credinţa ta neclintită şi prin capacitatea ta vei merita să fii, iar într-o bună zi se va putea găsi cel mai bun.

– Nu uita că ceea ce poate să ne piardă pe noi legionarii, este neînţelegerea şi dezbinarea din fiecare cuib sau dintre diferite cuiburi.

– Nu uita că în clipa în care un legionar îmbracă haina de şef legionar, toţi ceilalţi trebuie să-l asculte.

Sunt în diferite sate elemente care au făcut mult pentru Legiune prin munca, sacrificiul şi abnegaţia lor, suflete de elită, care au ieşit cu mult în evidentă în lupta legionară, dând dovadă de abnegaţie, curaj, devotament, disciplină şi de neclintită credinţă. Aceştia pot ieşi din organizaţiile săteşti, urmând a fi denumiţi „Consilierii Şefului Legiunii”. În acest scop, în ziua biruinţei legionare, ei vor fi mutaţi în capitala ţării, cu familiile lor cu tot.

Din această mare luptă legionară, va ieşi o nouă aristocraţie românească. În cariera ei nu se va pune bază nici pe bani, nici pe avere, nici pe haine, ci pe calităţile sufleteşti, pe virtute; va fi o aristocraţie a virtuţii.

Aristocraţia ieşită din afaceri, din fraudă sau din vânzare de ţară, va cădea. Dacă aurul se lămureşte în foc, în focul luptelor legionare se va lămuri adevărata elită morală a naţiunii româneşti.

– Dacă eşti om cu păcate şi te cheamă sufletul spre îndreptare, botează-te acum, îndreaptă-te. Ai însă bună cuviinţă şi păstrează-te pe linia a II-a.

Mişcarea noastră va învinge. Nu te gândi cumva că sub regimul legionar vei putea trăi din afaceri, mită, intervenţii.

O RUGĂMINTE

Camarade,

1) Când pleci la drum, toarnă-mi apă, ulei, cercetează benzina şi şuruburile,

2) Nu mă goni prea tare că mă vei omorî prea repede şi nu voi mai putea servi Legiunea.

3) Pe drum, din când în când, mai opreşte şi mai cercetează-mi roţile, direcţia, motorul.

4) După un drum, îngrijeşte-mă şi pe mine, spală-mă totdeauna, unge-mă.

5) Camarazi, nu mă încărcaţi peste puteri, umblaţi cu milă, că eu vă port spre biruinţă.

Camioneta voastră

PUNCTUL 81.

Această cărticică se aflã de vânzare la şefii organizaţiilor judeţene sau la Centru.

9 PORUNCI LEGIONARE

1. Legionarul nu intră în polemică cu nimeni.

2. Legionarul dispreţuieşte lumea politică şi nu stă de vorbă cu ea.

3. Legionarul seamănă sămânţă bună în sufletele curate ale poporului.

4. Legionarul se întreabă în fiece clipă: „Ce am făcut bun pentru România legionară?"

5. Legionarul înseamnă în răbojul lui pe păcătoşi pentru ziua de mâine.

6. Legionarul începe orice muncă cu gândul la Dumnezeu şi-i mulţumeşte la ajungerea scopului urmărit.

7. Legionarul este disciplinat prin conştiinţa şi voinţa lui proprie.

8. Legionarul n-are teamă decât de Dumnezeu, de păcat şi de clipa în care puterile fizice ori sufleteşti îl vor scoate din luptă.

9. Legionarul iubeşte moartea, căci sângele lui va servi pentru plămădirea cimentului României legionare.

(Din ziarul G.d.F. a Basarabiei)

PUNCTUL 81 bis. CELE 3 LEGĂMINTE ALE UNUI LEGIONAR

Legionarul nu face jurământ. El face trei legăminte.

Primul legământ, în fata şefului de cuib şi a camarazilor. Este o manifestare a dorinţei de a deveni legionar.

Al doilea legământ se face după 2 – 3 ani de luptă, în faţa şefului politic judeţean şi a întregii conduceri, în grup de cel puţin 50, cu solemnitate deosebită.

Al treilea legământ, se face în fata şefului Legiunii după 4 – 5 ani de luptă. Vechiul legământ al săcuşorului cu ţărână, publicat în corpul broşurii.

ÎNTÂIUL LEGĂMÂNT

În mijlocul cuibului, cu braţul drept întins şi ţinând strâns în mână pânza micului drapel.

Camarazi,

1) În fata şefului de cuib şi a voastră, cu mâna pe acest drapel, declar că doresc să devin legionar.

2) Cunosc cele trei examene pe care trebuie să le dau: al suferinţei, al primejdiei şi al credinţei.

3) Voi fi alături de voi şi în ceasuri bune şi în ceasuri grele. Puteţi conta deci pe inima şi pe braţul meu.

4) Voi fi disciplinat de buna mea voie, convins că disciplina este legea fundamentală a oricărei organizări.

5) Mă voi feri de a vorbi pe la spate pe camarazii mei sau de a critica ordinele şi dispoziţiile primite, acestea ducând la neînţelegere, viaţă grea, dezbinare.

6) Din primul moment ţin să declar: nu voiesc nimic pentru mine, nu urmăresc şi nu voi urmări să fac afaceri pe spinarea mişcării sau să-mi creez situaţii. Stau la postul ce mi se va încredinţa atâta vreme cât şeful meu va crede că pot fi de folos.

7) Nu voi face nici un fapt care să mă dezonoreze pe mine sau mişcarea.

8) Voi fi totdeauna corect şi mă voi purta cu multă bunăvoinţă faţă de toţi.

9) Voi fi însă mândru în vremuri aspre, în fata vrăjmaşului.

10) Dacă voi greşi, voi primi pedeapsa cu seninătate. Ştiu că legionarul când greşeşte plăteşte: răspunde, nu fuge de răspundere.

Acesta este legământul meu în fata voastră şi în fata acestui mic drapel al cuibului nostru.

AL DOILEA LEGĂMÂNT

Se face în fata şefului politic judeţean, cu deosebită solemnitate:

Camarazi,

Am străbătut un drum lung în viaţa legionară. Cunosc deci toate îndatoririle, toate greutăţile.

De acum mă simt în stare să devin legionar.

Mă leg în fata şefului nostru şi a voastră, de a lupta pentru triumful României Legionare, în care cred ca în lumina ochilor. Dumnezeu să ne dea binecuvântarea Lui.

Se repetă de toţi cu glas tare, după şeful judeţean.

AL TREILEA LEGĂMÂNT

Rămâne vechiul legământ cu săcuşorul în fata şefului Legiunii.

PARTEA A XIII–A

PUNCTUL 82. Scurt istoric legionar.

La 24 Iunie 1927, Vineri, naşterea Sfântului Ioan Botezătorul, a luat fiinţă din iniţiativa (Corneliu Zelea Codreanu, Ionel I. Moţa, Ilie Gârneaţă, Radu Mironovici, camarazi în toate închisorile), „Legiunea Arhanghelul Mihail”, denumită astfel după icoana Sfântului Arhanghel Mihail aflătoare pe uşa din stânga a bisericii din închisoarea Văcăreşti, icoană pe care am avut-o protectoare în toate închisorile, în toate luptele noastre, în toate ceasurile noastre de suferinţă.

Eram aşa de putini şi aşa de săraci, încât nu numai că am fost ţinta săgeţilor ironiei altora, dar ne-am îngrozit noi înşine de sărăcia noastră. Credinţa însă nu ne-am pierdut-o nici o clipă.

N-am avut nici o secundă de îndoială. Pare că Dumnezeu înadins ne-a adunat aşa de săraci pentru ca să arate că în victoria legionară materia n-a avut nici un rol. Din primul moment am avut viziunea clară a victoriei finale şi mi-am asumat întreaga răspundere a conducerii. De atunci am trecut prin greutăţi, primejdii şi riscuri nenumărate, dar această viziune a victoriei nu m-a părăsit nici o secundă.

Din prima zi ne-au urmat actualii legionari (citindu-le în ochi aceeaşi credinţă puternică): Hristache Solomon, Al. Ventonic,

Niculai Totu, Ion Banea, Ing. Clime, Ing. Blănaru, Victor Silaghi, Jean Bordeianu, Dumitru Ifrim, Andrei Ionescu, Mile Lefter, Spiru Peceli, Gh. Potolea, etc. şi cel dintâi patronaj, Gen. Dr. Macridescu.

La 1 August 1927 apare „Pământul Strămoşesc", în tipografia „Libertăţii", la Orăştie, cu marele ajutor al părintelui Ion Moţa, după care urmează tinerii din F. d. C. Focşani, cu Traian Cotigă şi V. Chirulescu şi F. d. C. Dunărea cu Ţocu, apoi maica Pamfilia Ciolac, părintele Isihie Antohi, Sebastian Erhan, Dănileanu.

La 8 Nov. (Sfântul Arhanghel Mihail, primul Legământ). Depun Legământul următorii: Corneliu Zelea Codreanu, Ioan I. Moţa, Ilie Gârneaţă, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Inginer Clime, Hristache Solomon, Mile Lefter, Ioan Banea, Victor Silaghi, Niculai Totu, Al. Ventonic, D-tru Ifrim, Pantilimon Statache, Ghiţă Antonescu, Guriţă Ştefăniu, Emil Eremeiu, Jean Bordeianu, M. Ciobanu, Marius Pop, Mişu Crişan, Popa Butnaru, Budeiu, Tănăsachi, Ştefan Budeci, Paul Mihăilescu (dezertor).

La 19 Februarie 1928, după sforţări de două luni, cumpărăm camioneta botezată „Căprioara Legiunii" (234 000 lei). În vară, pentru întreţinerea mişcării şi pentru plata ratelor camionetei, muncim la cărămidărie (120 000 cărămizi) şi la grădinărie (un hectar), în batjocora de fiecare zi a cuziştilor. Apoi facem comerţ ducând zarzavaturi de la grădina noastră cu camioneta şi le vindem la mânăstiri: Agapia, Văratec. Continuăm tăcuţi mişcarea.

La 15 Decembrie 1929, prima întâlnire politică legionară, în T. Bereşti şi apoi pe Valea Horincei, Jud. Covurlui. Apar luptători noi: Tănase Antohi, Dumitru Cristian, V. şi N. Bogatu, Chiculiţă, Bâgu, Hasan, Bourceanu, apoi din Folteşti, familia Pralea.

La 25 Decembrie 1929. Turda Ludos, cu Amos Nechita, Victor Moga, Colceri, Damian, etc. Amancei Bănică.

La 27 Ianuarie şi 3 Februarie 1930 mari adunări la Cahul. Intervine şi Dl. Ioan Zelea Codreanu, Ştefan Moraru, Moş Coşa, Gârneţ, Trifan Vlahu (mort), etc.

Vara 1930. Interzicerea marşului din Basarabia. Arestarea. Achitarea.

8 Nov. 1930. Constituirea Senatului Legiunii. D-nii. Prof. univ. Traian Brăileanu, Cernăuţi; Gen. Dr. I. Macridescu; Prof. Ion Zelea Codreanu; Preot Partenie Matei, paroh, Bucuresti; Cristache Solomon, mare proprietar Focşani; Col. Înv. Paul Cambureanu; Ion Ciocârlan, scriitor; Al. Zissu, mare

proprietar, Bucureşti; Spiru Peceli, com. invalid, Galaţi; Ioan Butnaru, proprietar Iaşi; Guriţă Ştefaniu, proprietar. Urmează a se complecta până la numărul de 100.

1 Ianuarie 1931, arestarea lui Corneliu Zelea Codreanu, Banea, Totu, Amos. Achitaţi după 77 de zile de arest de către Tribunal, Curtea de Apel, Casaţie.

1 Iunie 1931, participăm pentru prima dată la alegeri în 17 judeţe. Obţinem 34 000 voturi. Cădem.

La 31 August, alegere parţială la Neamţ. Ajută Nuţu Eşanu. Legionarii înving toate partidele din România cu 11.000 voturi.

La 27 Aprilie 1932, alegere parţială la Tutova. Pentru a doua oară, după lupte grele, dar glorioase, legionarii înving toate partidele din România.

La 17 Iulie 1932, alegeri generale. Legionarii luptă în 36 judeţe, obţinând 79 000 de voturi, 4 mandate.

Deputaţii legionari în Parlament, atitudine tăcută, măsurată. Luptă pentru întinderea Organizaţiei în ţară.

Curentul legionar creste. Posedăm 17 foi cu tiraj de 35.000, o tipografie, 2 automobile. În ajun de a cumpăra încă trei.

Mergem înainte cu încredere în aceste ceasuri grele, către destinul luminos al Patriei noastre, descoperiţi în faţa tuturor jertfelor pe care le-au făcut peste o mie de legionari.

PUNCTUL 83. LEGĂMÂNTUL PRIMILOR LEGIONARI.

În dimineaţa zilei de 8 Noiembrie 1927, ne-am adunat la sediul nostru toţi legionarii din Iaşi şi câţiva care s-au ostenit a veni din alte părţi.

Nu mulţi la număr, dar puternici prin credinţa noastră neclintită în Dumnezeu şi în sprijinul Său, puternici prin hotărârea şi încăpăţânarea noastră de a sta neclintiţi în mijlocul oricărei vijelii, puternici prin dezlegarea noastră completă de tot ce este pământesc, fapt ce se manifestă prin dorinţa, plăcerea de-a o rupe în chip vitejesc cu pământul, servind cauza neamului românesc şi cauza crucii.

Aceasta este nota celor care aşteptau cu nerăbdare ceasul legământului, pentru ca să formeze voioşi cel dintâi val de asalt al Legiunii. Şi oricine îşi poate imagina că nu poate fi o altă notă, atunci când în mijlocul nostru, îmbrăcaţi în haine

albe ca în ceasurile de urgie, se adunaseră uniţi, Ion I. Moţa, Ilie Gârneaţă, Radu Mironovici şi Corneliu Georgescu, cei care străbătând seria închisorilor, au purtat pe umerii lor toată greutatea mişcării naţionale de 5 ani încoace.

Rugăciunea.

La ora 10 am plecat toţi în costum naţional, cu căciulă, cu svastică mare în dreptul inimii, în coloană de marş, direcţia Bisericii Sf. Spiridon. Acolo s-a oficiat o rugăciune pentru pomenirea sufletelor Ştefan Voievod, Domnul Moldovei, Mihai Viteazul, Mircea Ion Vodă, Horia, Cloşca şi Crişan, Avram Iancu, Domnul Tudor,

Regele Ferdinand şi „pentru pomenirea tuturor voievozilor şi ostaşilor care au căzut pe câmpurile de bătaie pentru apărarea pământului românesc în contra năvălirilor vrăjmaşe."

Solemnitatea Depunerii Legământului.

În marş, cântând Imnul Legiunii, ne-am întors la cămin. Acolo a avut loc duioasa solemnitate a legământului celor dintâi legionari.

Pământul Strămoşesc

Această solemnitate a început prin amestecarea ţărânii adusă de pe mormântul lui Mihaiu Viteazul de la Turda, cu ţărâna din Moldova, de la Războieni, unde Ştefan cel Mare a avut cea mai grea bătălie a sa şi din toate locurile unde sângele strămoşilor s-a amestecat în crunte bătălii cu ţărâna sfinţind-o. Când se desfăcea pachetul cu ţărână, înainte de a se turna pe masă, se citea scrisoarea din partea celui care a adus-o sau trimis-o.

ŢĂRÂNA DE LA TURDA. (Scrisoare). Fraţilor! Am expediat ţărâna ce mi-aţi cerut. Asupra provenienţei, vă asigur, întrucât am ridicat-o personal de pe mormântul lui Mihaiu Viteazul, eu am adus-o şi împachetat-o).

Turda, la 18 Sept. 1927.

Isac Mocanu, prof. la lic. din Turda

ŢĂRÂNA DE LA RĂZBOIENI (Scrisoare). Subsemnatul Corneliu Georgescu, avocat, am fost personal la Războieni (Jud. Neamţ) şi am luat pământ de lângă monumentul ridicat pe locul luptei în care s-au sacrificat 10.000 de osteni de ai lui Ştefan cel Mare.

7 Nov. 1927 Corneliu Georgescu.

Ce spune istoria despre lupta de la Războieni (1476): pe locul luptei a ridicat Ştefan o biserică a cărei inscripţiune spune: „In anul 7984 ridicatu-s-a puternicul Mahomed, împărat turcesc cu toată puterea sa şi Basarab Voievod, cu toată ţara basarabească şi au ajuns până aici la locul ce se zice Râul Alb ... unde am şi făcut mare război cu dânşii în luna lui Iulie 26 şi cu voia lui Dumnezeu au fost biruiţi creştinii de către păgâni şi au căzut acolo mulţime mare dintre ostaşii Moldovei.” (Istoria Românilor de Floru, pag. 184 -185).

S-a adus şi s-a turnat apoi ŢĂRÂNA DE LA SARMISEGETUZA (Scrisoare). Declaraţie: Subsemnaţii atestăm că în ziua de 17 Oct. 1927, am vizitat săpăturile fortului de la Costeşti, al cetăţii Sarmisegetuza şi am luat pământul de aici din diferitele părţi ale cetăţii şi mai ales dintr-una din camerele dezgropate şi care a ars în timpul asediului, pentru care motiv bulgării de pământ sunt roşii, simbolizând sângele vărsat acolo din belşug. Acest fort a fost comandat de cumnatul lui Decebal şi căderea lui în mâinile Romanilor a dislocat sistemul de apărare al Sarmisegetuzei care apoi a căzut definitiv; morală, inegalitatea de tratament răneşte mai mult.

Ion I. Moţa, Corneliu Georgescu

Ce spune istoria despre lupta lui Decebal (Istoria Românilor de Floru, pag. 38-39): „Disperarea şi furia, ura şi cruzimea dacilor se uneau cu vitejia, care apără pământul Patriei şi nu-l lasă cuceritorului decât grămadă de cenuşă şi de ruine. Pe columna lui Traian se văd femei dace cum chinuiesc prizonieri romani. Pe unii îi ţin legaţi de mâini şi de picioare, goi şi-i ard cu facle aprinse.

Din interpretarea reliefurilor de pe columna lui Traian, rezultă că norocul războiului a şovăit între daci şi romani, până ce arta, ştiinţa şi numărul au biruit.

Regele (Decebal) s-a furişat pe vreo potecă de munte spre a aduna cetele risipite şi a urma lupta până la sfârşit, pe când supuşii lui cei mai de frunte, pileati, au preferat să moară în capitala care nu mai era a lor. Strânşi împrejurul unui vas mare de otravă, au ales moartea în locul vieţii fără libertate.

Iar el încearcă din nou norocul armatelor, până când fiind înconjurat din toate părţile şi gata să cadă cu doi fii ai săi în mâinile vânătorilor romani, se străpunse cu sabia sa, lăsând învingătorilor un cadavru...”

ŢĂRÂNA DE LA CĂLUGĂRENI. S-a turnat apoi deasupra ţărâna de la Călugăreni, unde Mihai Viteazul s-a repezit el însuşi călare pe un cal alb în mijlocul turcilor, cu barda în mână, zdrobindu-le oastea şi punându-i pe fugă. Aici, la Călugăreni, a fost cea mai mare biruinţă a lui Mihai asupra turcilor. (Scrisoarea):„M-am dus cu trenul până la Mihai Bravu şi de acolo cu o căruţă vreo 15 km prin păduri, am avut un sprijin foarte mare în preotul Laurenţiu de la Călugăreni, care m-a condus până la locul luptei, la *Dâmb*, cum se zice. De acolo am luat ţărâna.”

Stefan Anastasescu

8 Oct. 1927

Bucureşti, str. Şerban Vodă, 43

ŢĂRÂNA DE LA PODUL ÎNALT (Scrisoare) Am luat această ţărână de lângă comuna Căutălureşti (Podul Înalt), jud. Vaslui, locul unde a fost bătălia lui Ştefan cel Mare cu turcii.

Plutonier Rotaru, Reg. 25 Inf.

Ce scrie istoria: ...Ştefan avea o armată mare, cum nu s-a mai strâns sub steag românesc, până la Regele Carol, 40.000 de Moldoveni, mai toţi ţărani. Armata turcească era de 120.000. Locul luptei a fost jud. Vaslui. Ziua luptei, după unele izvoare, ar fi fost 6 Ian. 1475, Ştefan nu o precizează, ci o scrie „lângă bobotează”. Aci a fost cea mai mare biruinţă a lui Ştefan cel Mare. „Totuşi n-a fost luptă prin surprindere, nici câştigată fără pierderi mari, căci turcii s-au întors contra lui Ştefan care a pierdut mulţi moldoveni... Ba, într-un moment, lupta părea pierdută, fără intervenirea lui Ştefan, care a sărit însuşi în mijlocul turcilor şi le-a sfărmat aripile prin minunata putere a lui Dumnezeu”. În ziua de 25 Ian. scrie Ştefan tuturor prinţilor, că a fost atacat de 120.000 de turci, ajutaţi de Basarab, dar pe la Bobotează „I-am biruit şi i-am călcat în picioare şi pe toţi i-am trecut prin ascuţişul sabiei mele”. Ştefan a fost fără milă, ca destinul, a tăiat, a tras în ţeapă, a respins răscumpărarea oricât de mare: ce au căutat în tara mea săracă, dacă sunt atât de bogaţi?...Ca să mulţumească lui Dumnezeu, Ştefan cu toţi ostenii biruitori postiră trei zile cu

pâine şi cu apă, aşa cum se legaseră în zilele de năvălire. Urmară apoi zile de veselie. (Istoria Românilor de Floru, pag. 181 -182)

ŢĂRÂNA DE LA SUCEAVA, CETATEA NEAMŢULUI, HOTIN şi SOROCA. S-a adus apoi ţărâna de la aceste cetăţi şi puncte de glorie ale Românilor şi s-a vărsat pe faţa albă a mesei, deasupra ţărânii celeilalte. După ce s-a citit şi aici scrisoarea din partea legionarului Budei care a adus ţărâna cu propria mână.

Ţărâna de pe locul unde Horia a fost tras pe roată. S-a desfăcut apoi pachetul cu ţărâna de la Alba-Iulia, trimis de către domnul învăţător Iordache Popa, cu următoarele rânduri: „Acest pământ este udat de sângele eroului Horia. Luat de pe locul aşa zis „Curci", unde se desparte drumul Alba Iulia – Pâclisa, de pe şoseaua Cetate-Gară. Aici a fost tras pe roată de către unguri, Horia.

Iordache Popa, învăţător, Com. Drâmbar, p.u. Alba-Iulia

Alba-Iulia, 29 Oct. 1927.

ŢĂRÂNA DE PE MORMÂNTUL LUI AVRAM IANCU. S-a desfăcut pachetul trimis de Petru Popa, învăţător, com. Ribicioara p.u. Baia de Criş, conţinând 1 kg de pământ de pe mormântul eroului Iancu.

S-a desfăcut un al doilea pachet adus de pe acelaşi mormânt de către d-l Ion I. Moţa şi s-a vărsat deasupra celeilalte ţărâni.

ŢĂRÂNA DE PE DEALUL DE LA ROŞCANI, unde a pierit de sete oastea lui Ioan Vodă cel Cumplit, adusă de D-ra. Constantinescu Ileana, studentă.

S-a adus apoi ţărână de pe câmpurile de onoare ale ultimului război: ţărâna de la Jiu, unde au fost lupte cumplite. (Scrisoare): Am plecat din Craiova cu trenul pe Valea Jiului până la Filiaşi, de acolo, după toate informaţiile ce le posedam şi cu cele ce mi-au fost date de localnici, am mers în sus pe Jiu vreo 7 km. până la locurile unde au fost luptele de la Pesteana şi Ţânţăreni. De acolo, din coltul judeţului meu, de unde se împreună Doljul, Gorjul şi Mehedinţiul, am luat ţărână atât din malul Jiului cât şi din pădure şi alte locuri, pentru a fi

mai sigur că voi avea în săculeţul meu şi ţărână adăpată cu sânge.

Iuliu Stănescu, student, com. Mărăşani,

(Jud. Dolj)

ŢĂRÂNA DE LA MĂRĂŞEŞTI şi MĂRĂŞTI. (Scrisoare). „Trimit în coş două săculeţe de pânză albă cu pământ de la Răzoare, unde au fost luptele de la 6 Aug. 1917.

Apoi un sac de pământ de la Mărăşti din două puncte, unde s-au decimat regimentele 2 Vânători şi 30 Infanterie Muscel”.

Hristache Solomon, Focşani

(B-dul Lascăr Catargiu, 22).

ŢĂRÂNA DE LA OITUZ şi CASIN. Declaraţie: Subsemnaţii mai jos notaţi, declarăm că pământul luat de d-l Butnaru, funcţionar Iaşi, este luat din localităţile următoare: Valea Manciugului, Grozeşti-Sticlărie, Măgura -Casinului, Sticlărie proprie şi cimitirul eroilor de la Casin, locul unde au avut loc cele mai crâncene lupte în război între germani, unguri şi români. I. Butnaru, P. Plopeanu, Oneşti, T. Mocanu, Răjula, I. Gh. Buzatu, D.R. Casin, Oşudveanu, Grozeşti.

ŢĂRÂNA DE LA PRUNARU, unde s-a dat cumplita şarjă a cavaleriei române, pierind cu toţii până la unul. (Scrisoare). Pământul este chiar dintr-un loc unde a fost îngropat un erou lovit drept în inimă.

Preot Theodor N. Iancu, Prunaru, Jud. Vlaşca

ŢĂRÂNA DE LA TURTUCAIA, unde au căzut mai multe mii de români, înroşind ţărâna cu sângele lor. (Scrisoare): Am plecat imediat la Turtucaia şi m-am dus la vest de oraş, de unde am luat pământul, chiar de pe reduta care a trecut de zeci de ori din mână în mână. Această redută este astăzi pustie şi pământul este luat chiar dintr-un mormânt, de unde s-au dezgropat rămăşiţele mai multor soldaţi şi unde şi azi sunt oase. Primiţi pământul udat cu mult sânge de neamul nostru.

Sandu Snagoveanu, com. Uzumgeorman.

S-a mai adăugat şi ţărâna trimisă de părintele paroh din Turtucaia.

Inimile noastre au fost cuprinse de un adânc fior în fata ţărânii strămoşilor şi părinţilor noştri adormiţi pe câmpul de onoare cu arma în mână şi faţa la duşman, de la soldaţii lui Decebal căzuţi pe ruinele Sarmisegetuzei şi până la cei de ieri sfărmaţi de obuzele de la Mărăşeşti şi Turtucaia.

Când doi legionari s-au apropiat apoi şi au început să amestece cu sfinţenie această ţărână în timp ce ceilalţi, salutând tot timpul cu braţul întins, cântau din toate puterile inimii imnul Legiunii.

Sculaţi români la luptă, bate ora

Din urmă pentru neamul românesc, etc.

Momentul a fost atât de înălţător şi atât de mişcător încât nimeni dintre noi n-a putut să-şi stăpânească o lacrimă în coltul ochiului: era în cântecul acesta însăşi strigătul durerilor noastre, ale neamului românesc de azi, îndreptat către strămoşii şi vitejii care de 2.000 de ani au trăit pe aceste locuri. Era însuşi apelul la vitejie.

SĂCUŞORUL CU ŢĂRÂNĂ – TALISMANUL LEGIONARULUI

Cu ţărâna astfel amestecată s-au umplut mai multe săculeţe mici, dându-se fiecăruia, după facerea legământului, pentru a-l purta la gât.

Ion Moţa a luat legământul lui Corneliu Codreanu, după care i-a încredinţat acestuia săcuşorul cu ţărână. După aceea Corneliu Codreanu a luat legământul lui Ion Moţa si celorlalţi.

Acest legământ a constat din 5 întrebări şi răspunsuri, anume:

1. Te legi ca pentru Dreptatea Patriei primejduite să înfrângi toate dorinţele şi interesele tale personale?

– Răspunsul: Da!

2. Recunoscând că stăpânirea jidanilor asupra noastră ne aduce pieirea sufletească şi naţională, te legi frate cu noi să lupţi pentru apărarea, curăţirea şi dezrobirea pământului strămoşesc?

– Răspuns: Da!

3. În această luptă te vei supune Legiunii Arhanghelul Mihail?

– Răspuns: Da!

4. Vei purta această ţărână cu evlavie la pieptul tău?

– Răspuns: Da!

5. Şi nu vei pleca dintre noi?

– Răspuns: Nu voi pleca!

După ce fiecare, individual trecea şi răspundea la aceste întrebări, căpăta săcuşorul de piele legat cu şnur de mătase.

Solemnitatea a început la ora 1. 30. După masă la ora 3 a început consfătuirea. Ea a fost prezidată de către cel mai bătrân dintre legionarii prezenţi, d-l Cristache Solomon de la Focşani.

Consfătuirea a ţinut până la ora 6.30 după care s-a dat citire următorului comunicat:

1. Legiunea afirmă că mai presus de interesele personale stă Patria cu nevoile ei.

2. În slujba acestei Patrii încălcate de străini toţi copiii Pământului Românesc trebuie să alerge cu sufletul şi cu braţul lor.

3. Legiunea se îndreaptă către tot cel ce se simte de soldat chemându-l sub drapelul ei întru apărarea pământului strămoşesc.

4. România a românilor. Pentru jidani, Palestina. Dreptate românului şi moarte trădătorului.

Trăiască în noi inima de soldat!

Trăiască, înflorească România Nouă!

Astfel s-a încheiat ziua de Sf. Arhanghel Mihail şi Gavril. Fie ca purtând fiecare la inima noastră ca talisman Sfânta ţărână a pământului strămoşesc, să scoatem din ea sângele vitejesc şi să-l turnăm în vinele noastre.

Mică literatură programatică

Rezumatul de program legionar se află publicat în altă broşură, dăm aici câteva linii generale:

PUNCTUL 84. Primul punct de program legionar.

Dacă vă întrebă cineva să-i spuneţi că este: JURĂMÂNTUL PENTRU PEDEPSIRE.

A doua zi după victoria legionară se va constitui „TRIBUNALUL EXCEPŢIONAL", care va chema în faţa lui şi va judeca pentru trădare de Patrie:

a) Pe toţi jefuitorii banului public;

b) Pe toţi cei ce au primit mită înlesnind afaceri;

c) Pe toţi cei ce călcând legile fundamentale ale ţării au persecutat, au închis, au lovit în legionari sau în familiile lor. Orice funcţiune ar deţine de la jandarm până la ministru, nimeni nu va scăpa acestei judecăţi.

Prea şi-au imaginat aceşti domni că Tara Românească este moşia lor, că legile s-au făcut pentru ca să le calce ei în picioare şi că noi suntem argaţii de pe această moşie, pe care să ne bată la spate cu biciul.

Naţiunea română, conştientă de drepturile ei va începe viaţa cea nouă prin OPERA DE PEDEPSIRE LEGALĂ.

Acest ceas îl aşteptăm şi răbdăm.

Fără acest CEAS AL PEDEPSIRII, nu este posibilă nici o refacere în această ţară.

Şefii de cuiburi vor face rapoarte amănunţite şi foarte exacte asupra tuturor nelegiuirilor comise, înaintându-le şefului Legiunii.

PUNCTUL 85. DISCURSUL LA MESAJ, ţinut de şeful Legiunii în Parlamentul Ţării. După Mon. Of. din 3 Decembrie 1931.

D-l deputat Corneliu Zelea-Codreanu are cuvântul:

D-le preşedinte, d-lor deputaţi, eu sunt cel mai tânăr dintre dvs. şi reprezint o mişcare tinerească. M-am ridicat aici prin propriile mele puteri, fără ajutorul şi sprijinul nimănui. Cred că actualii conducători ai României Mari se vor obosi să mă asculte şi pe mine, ca unul care sunt exponent al generaţiei tinere, generaţie zbuciumată, generaţie despre care s-a vorbit

atâta, generaţie martirizată, aş putea spune răstignită. Cred că este bine ca onorata Cameră să aibă putină bunăvoinţă a ne asculta şi pe noi, deoarece socotesc că este bine ca astăzi conducătorii să ştie că care este zbuciumul, care sunt părerile, care este orientarea politică a generaţiei, care, cu voia sau fără voia dvs., trebuie să vă urmeze mâine pe aceste bănci.

În orice caz, ţin să afirm de la început că noi nu suntem o generaţie aşa cum ne cunoaşteţi dvs. dintr-o anumită presă. Noi nu urmărim decât să ne apărăm Patria Sacră, Patria ameninţată de viscolul furtunii, Patria părinţilor noştri şi cuibul cald al acelora care vin după noi. Şi ca să fixez punctele cardinale, în scurt, voi spune: nu este nici o generaţie imorală, nu este nici una fără Dumnezeu, nici una republicană sau antiregalistă. Fixez aceste puncte în Dumnezeu, Patrie, Rege, Familie, Proprietate si Armată, care să garanteze existenta Statului Român.

D. V. G. Ispir: Pentru aceasta puteţi fi alături de noi.

D. Corneliu Zelea Codreanu: D-lor deputaţi, generaţia aceasta a noastră trece ca o generaţie antisemită. As dori să ştiţi că nu am venit să strig: jos jidanii, după cum cred că n-a făcut nimeni. Am observat însă un singur lucru, că de câte ori s-a pus aici problema naţionalismului românesc, dvs. aţi primit-o cu ilaritate şi aţi transformat-o dintr-o problemă care este de un tragic fără pereche, într-o chestiune comică.

D. V. G. Ispir: Cel puţin pentru această parte a Camerei, acest lucru nu este exact.

D. Corneliu Zelea-Codreanu: Eu d-lor, am să pun această problemă în câteva linii, pentru că sunt şeful unei mici grupări şi trebuie să-mi dezvolt punctele mele de vedere.

Am fost în Maramureş, în Maramureşul care este leagănul descălecătorilor noştri, al moldovenilor – maramureşenii sunt străbunii lui Ştefan cel Mare şi Sfânt, domnul Moldovei. Şi acolo, cu ocazia unui proces pe care l-am avut la Satu-Mare şi la care a asistat dl. prof. Cătuneanu, a venit un om bătrân cu plete albe şi a făcut mărturie în faţa instanţelor judecătoreşti, de cele ce că spun eu acum: „Noi, maramureşenii, suntem de viţă boierească şi am avut moşiile noastre şi munţii noştri. Până în 1847 eram stăpâni. La 1848, când eram copil, au venit cei dintâi jidani la noi în comună.”

Şi aici fac o paranteză. Eu nu întrebuinţez cuvântul de jidan pentru ca să insult pe cineva. Eu le spun jidani, pentru că aşa cred eu că se numesc ei şi de altfel – mi se pare curios – este singura naţie care fuge de numele ei propriu, de numele pe care îl are.

Pentru mine, această populaţie, pe pământul tării mele – şi rog să mă creadă toată lumea – atunci când eu am conştiinţa fermă că o atacă şi că îşi caută loc pe propriul nostru teritoriu, pentru mine, vă rog să mă credeţi, s-a deschis o luptă pe viaţă şi pe moarte şi nu-mi arde să fac glume sau să insult pe cineva. Pentru mine este clar si precis: inteligentă sau neinteligentă, parazitară sau neparazitară, morală sau imorală, această populaţie este o populaţie duşmană aici pe pământul tării. Şi eu înţeleg să lupt împotriva ei cu toate mijloacele pe care mi le va pune la dispoziţie mintea, legea şi dreptul meu românesc.

Ei bine, d-lor. Şi-mi spunea bătrânul acela: „La noi, la 1848, au venit cei dintâi jidani, pe care părinţii noştri, văzându-i rupţi şi flămânzi, de milă i-au lăsat să stea la marginea moşiilor noastre. Astăzi, la 1930, noi am pierdut 60 din cei 62 munţi. Noi, românii, mai avem numai 2 munţi, iar restul de 60 de munţi sunt în stăpânirea jidanilor. Astăzi, noi ne-am retras şi stăm sărmani şi fără pâine la marginea moşiilor lor."

Ei bine această situaţie din Maramureş se întinde şi în Bucovina; această situaţie se întinde şi în Moldova noastră unde bisericile se închid, unde altarele se dărâmă. Şi eu vă întreb pe dvs., pe toţi: ce se alege de o naţie căreia i se dărâmă altarele?

Comerţul nostru a îngenuncheat. La noi, în Bârladul străvechi, în Bârladul care exporta mărfuri în Polonia sub Ştefan cel Mare, şi exporta din Cetatea Albă până la Constantinopole şi Alexandria, la noi a mai rămas un singur comerciant român de manufactură.

Ei bine d-lor., nu se poate neglija această problemă şi nu se poate spune de nimeni că ea nu este problema dominantă a politicii României moderne. Cu noi se săvârşeşte exact acelaşi lucru care s-a săvârşit cu Pieile Roşii din America de Nord. Ne găsim în faţa unei invazii străine şi avem tot dreptul şi avem şi datoria să ne apărăm Patria. Pe mine nu mă interesează cine vine şi este – mi se pare lucru curios, ca atunci când veneau duşmanii cu arma să ne fure pământul nostru, noi încremeneam cu toţii în tranşee, cu arma în mână, iar astăzi când arma s-a schimbat în bani şi când aceştia sunt în stare cu banii lor să ne cumpere ţara, atunci nu mai este nimeni la noi care să protesteze?

Iată d-lor. cum se pune această problemă.

Dvs. ştiţi foarte bine că Pieile Roşii din America de Nord au dispărut încetul cu încetul în fata năvălirii anglo-saxone. Astăzi toată Europa îi deplânge şi îi regretă pentru că au fost oameni de treabă, dar se zice: „ce să facem, au fost alţii mai tari!"

D-lor, mă gândesc cu groază că la un moment dat, Europa va avea să ne plângă şi pe noi şi pe urmaşii noştri.

Iar în ce priveşte tinerimea noastră zbuciumată, care după cum v-am spus a fost răstignită pentru această idee, căci eu vin aici după doi ani de închisoare nedreaptă, ei bine, vă spun d-lor, ce doriţi dvs. să facă aceşti tineri, care au fost loviţi de toţi conducătorii de până acum? Doriţi să ne luăm într-o bună zi traista în băţ şi să plecăm în altă ţară, pe alte meleaguri, ca să ne câştigăm pâinea şi să găsim un refugiu de viată naţională liberă? Noi nu vă cerem prea mult. Nu vă cerem decât un singur lucru: să ne lăsaţi aici, pe acest pământ, sub binecuvântarea ciolanelor părinţilor noştri.

D-lor, îmi pare rău că în acest răspuns la Mesaj nu se vede absolut nimic pentru noi, nici măcar o licărire de speranţă şi nici o preocupare din partea conducătorilor acestei ţări asupra problemei expuse mai sus.

D-lor, voi trece de la această problemă şi voi reveni la o altă problemă de mare importantă: problema mizeriei. Am adus în această cutie câteva bucăţele de pâine cari sunt din Maramureş şi din munţii judeţului Neamţ, pentru ca să vedeţi ce pâine mănâncă românul maramureşean şi munteanul nostru. Astăzi, când lumea se plânge de supraproducţie de grâu, toţi atribuie criza faptului că grâul se vinde cu un leu kg., iată ce pâine mănâncă oamenii aceştia!

(D. deputat Corneliu Zelea-Codreanu prezintă Adunării o bucată de pâine neagră.)

Trebuie să ni se strângă inima de durere şi cred că orice popor din Europa văzând această imagine a mizeriei în care trăieşte neamul românesc ar plânge de mila noastră. Am adus aceste bucăţi de pâine, învelite şi puse în această cutie, înadins, ca să vedeţi în câtă artificialitate şi în câtă poleială de civilizaţie se îmbracă această mizerie românească. Eu o depun cu părere de rău pe banca ministerială şi aş ruga şi pe onoratul guvern să o aibă la dispoziţie pentru ca oricui îi arde să facă glume pe spatele neamului românesc, mai întâi de toate să vadă ce mănâncă el.

D-lor, în fata acestei mizerii, care cuprinde întreaga ţară, am să întreb: care este sistemul de apărare a guvernului contra acestui marş al mizeriei mereu crescânde?

D-lor deputaţi, pentru mine este clar, Guvernul vine cu două teorii:

1. Teoria sentimentală a sacrificiului, şi

2. Teoria economică a conversiunii.

În ce priveşte teoria sacrificiului şi eu sunt şi eu sunt unul dintre cei care o admit, însă voi afirma aici un principiu imutabil: nici dvs. şi nici nimeni altul nu are dreptul să facă apel la banul sărac al omului cinstit până când nu va fi adus înapoi în vistieria statului cel din urmă ban furat de tâlharii care au jecmănit această tară.

În ce priveşte cealaltă teorie, teoria conversiunii, sunt pentru ea. Aceasta însă nu e un medicament. Medicamentul este acela care omoară cauza bolii, adică microbul.

Conversiunea este un balon de oxigen pe care onoratul guvern îl administrează economiei naţionale muribunde.

Sunt pentru proiectul conversiunii şi-l voi vota, însă vă spun: aştept să văd şi alte soluţiuni şi mai ales soluţiile acestea categorice care se cer pentru nenorocitele vremuri de astăzi.

D-lor deputaţi, al treilea punct, în privinţa căruia voi spune câteva cuvinte, este chestiunea partidelor şi chestiunea democraţiei.

D-lor deputaţi, aproape întreg obiectul principal în discuţiile la acest răspuns al Mesajului a fost: suntem contra desfiinţării partidelor sau pentru desfiinţarea partidelor?

În această privinţă, eu vă spun punctul meu de vedere! Cine este cel care trebuie să hotărască desfiinţarea sau nedesfiinţarea partidelor? Puteţi dvs. să le desfiinţaţi sau să le înfiinţaţi? Nu! Cel care trebuie să hotărască e poporul, e ţara flămândă şi goală. În momentul acela când va trebui să se hotărască, poporul va vedea dacă trebuie să se desfiinţeze sau nu. În orice caz vă spun că poporul nu iubeşte partidele politice. Acesta este un lucru precis şi dvs., într-un regim democratic, nu vă puteţi menţine la conducerea statului în contra voinţei poporului. Acesta este iarăşi precis.

Mai este încă o chestiune. Spunea cineva: partidele nu sunt născute dintr-o improvizaţie, ele sunt rezultatul unei evoluţii. Da, şi eu sunt pentru această teorie şi eu aplic partidelor legea evoluţiei. Partidele ca şi toate lucrurile de pe lumea aceasta, se nasc, se dezvoltă şi mor. Cred că partidele nu sunt forma superioară a perfecţiei, care să fi câştigat dreptul la nemurire.

Mai este o chestiune, de ordin extern. Dvs. vedeţi foarte bine că întreaga opinie publică din Europa se îndreaptă către extremele acestea ca două pietre de moară, vor măcina încetul cu încetul toate partidele.

D-lor deputaţi priviţi în Europa. Sunt două extreme puternice: extrema dreaptă şi extrema stângă, care se întăresc: la un moment dat una din acestea va învinge. Ei bine, vă întreb pe Dvs., mai ales pe dvs. care tot timpul v-aţi plecat în faţa Europei şi aţi tremurat, la cea dintâi adiere de vânt: într-o Europă în care învinge una din extreme, dvs. veţi putea să rezistaţi curentului acestei Europe?

În ce priveşte orientarea noastră, dacă este chestiunea să alegem între aceste două extreme, suntem din acei care cred că soarele nu răsare la Moscova, ci la Roma.

Noi credem că părinţii noştri, străbunii noştri, cari ne-au adus pe pământul acesta; oasele lor, cel puţin din mie în mie de ani ne trimit câte un sfat bun, câte o idee bună, în ceasurile noastre grele şi dureroase.

În fapt, d-lor, asupra partidelor: generaţia noastră – privind din afară – constată:

1) Că un partid politic este o societate anonimă de exploatare a votului universal;

2) Că toate partidele sunt democratice, deoarece utilizează votul universal în acelaşi mod;

3) Că neglijează interesele poporului şi ale patriei satisfăcând numai interesele particulare ale partizanilor; că democraţia este iresponsabilă, îi lipseşte puterea sancţiunii, că toate partidele fac fărădelegi, se dau pe faţă unele pe altele, nimeni nu aplică sancţiuni contra alor săi, fiindcă îi pierde, nici în contra adversarilor, fiindcă ei deţin la rândul lor fărădelegile lor.

Şi în această chestiune daţi-mi voie să vă atrag atenţiunea numai asupra fraudelor cari s-au făcut de la război încoace şi care toate au rămas fără sancţiuni: fraudele cu spirtul negru de 12 miliarde ; fraudele de alămuri de la căile ferate de 900 milioane; peştele sovietic; galoşii sovietici; pădurile din judeţul Neamţ; pădurile din Bucovina, etc. şi după o socoteală sumară, suma fraudelor care s-au săvârşit pe teritoriul acestei ţări, de la război încoace, atinge cifra de 50 miliarde lei.

Democraţia văzută din afară, ne dă impresiunea unei vaste complicităţi în fărădelege: concluzia: democraţia este incapabilă de autoritate. Şi încă ceva – am să vă servesc o chestiune care poate multora n-are să vă placă – vă rog d-lor să ne toleraţi ca să fim severi, intransigenţi în tot ceea ce interesează, fie Naţiunea românească, fie cinstea. Declar aici că democraţia e pusă în slujba marii finanţe naţionale sau internaţionale jidăneşti. (Întreruperi, zgomot)

D-lor, dovada. Am venit aici cu o listă care are să vă supere, însă vă spun să nu-mi luaţi în nume de rău fiindcă nu pot să tac în această chestiune, este vorba de ceea ce se numeşte portofoliul de la banca Blank.

Daţi-mi voie să vă citesc – fiindcă fiecare vă regăsiţi aici. Lista am căpătat-o, poate nu întreagă:

D. Brandsch, subsecretar de stat, 111.000.

D. Carol Davilla 4.677.000.

D. Eug. Goga, creanţă ipotecară agricolă, lei 6.200.000.

D. Al. Oteteleşanu: Este o ipotecă pe moşia d-nei Eugen Goga.

D. N. Lahovary: Nu datorează d. Davilla, datorează Banca Ţărănească. Nu este la fel, vă rog să rectificaţi. (Întreruperi, zgomot).

D. Corneliu Z. Codreanu: Bine, d-lor, nu zic că nu este putred, o să se plătească, dar sunt bani împrumutaţi. (Întreruperi)

D-lor, s-or plăti sau nu, nu ştiu, dar vă spun un singur lucru: există obligaţia pe care o are cineva care împrumută bani de la o asemenea finanţă, de a o satisface când este la guvern, de a o sprijini în opoziţie şi în orice caz de a nu lovi în ea când trebuie să fie lovită. (Aplauze pe mai multe bănci).

D. Corneliu Zelea-Codreanu: Mai departe: D. Iunian 407.000; D. Madgearu 401.000; d. Filipescu 1.265.000; D. Mihail Popovici 1.519.000; d. Răducanu 3.450.000 (exclamaţiuni pe băncile majorităţii); Banca Răducanu din Tecuci 10.000.000; d. Pangal 3.800.000; d. Titulescu 19.000.000; şi se aude, n-am putut şti precis, că d. Argetoianu ar fi aici cu 19.000.000.

Voci de pe băncile majorităţii: Se aude!

D. Corneliu Zelea-Codreanu: Eu vă spun ce am putut afla. (Întreruperi, zgomot). Mai sunt şi alţii.

D-lor, eu nu acuz că banii aceştia au fost bacşişuri date, nu! Sub o formă s-au luat de acolo aceşti bani şi acum este vorba să se vadă ce s-a făcut acolo, n-au libertate deplină ca să vină să ia măsuri categorice împotriva acestei bănci.

D-lor deputaţi, dacă se cer sacrificii ca să asanăm această ţară, nu putem noi să consimţim la sacrificiul care ar fi să se facă asanarea băncii Bank, pentru nunta pe care a făcut-o d-sa la Paris, unde a cheltuit cum se aude 50 milioane lei, ca şi pentru alte lucruri. (Exclamaţiuni, întreruperi).

D-lor, în consecinţă, noi venim cu câteva soluţii practice care poartă nota tinereţii:

CEREM introducerea pedepsei cu moartea, exclusiv pentru manipulatorii frauduloşi ai banului public. (Aplauze pe mai multe bănci).

D. V. G. Ispir: D-le Codreanu, d-ta te intitulezi creştin şi purtător al ideii creştine. Îţi aduc aminte – eu sunt profesor de teologie – că susţinerea acestei idei este anticreştină. (Aplauze).

D. Corneliu Zelea-Codreanu: D-le profesor, daţi-mi voie să vă spun: când este chestiunea să aleg între moartea, dispariţia tării mele şi aceea a tâlharului şi sunt mai bun creştin, dacă nu permit tâlharului să-mi nenorocească ţara şi să mi-o ducă la pieire (Aplauze pe mai multe bănci).

CEREM revizuirea şi confiscarea averilor celor cari şi-au furat ţara săracă. (Strigăte de „Bravo!")

CEREM tragerea la răspundere penală a tuturor oamenilor politici care se vor dovedi că au lucrat în contra ţării, sprijinind afaceri necorecte particulare. (Aplauze pe mai multe bănci).

CEREM împiedicarea pe viitor a oamenilor politici cari se vor dovedi că au lucrat în contra ţării, sprijinind afaceri necorecte particulare. (Aplauze pe mai multe bănci).

CEREM împiedicarea pe viitor a oamenilor politici de a mai face parte din consiliul de administraţie ale diferitelor bănci şi întreprinderi. (Aplauze pe mai multe bănci)

CEREM alungarea cetelor de exploatatori nemiloşi cari au venit pe pământul acesta să exploateze bogăţiile solului şi munca braţelor noastre.

CEREM declararea teritoriului României ca proprietate inalienabilă şi imprescriptibilă a neamului românesc.

O voce de pe băncile Partidului Naţional Ţărănesc: Este.

D. Corneliu Zelea-Codreanu: A neamului românesc nu-i.

CEREM trimiterea la muncă a tuturor agenţilor electorali şi stabilirea unui comandament unic, căruia să i se supună într-un singur gând şi într-un singur suflet toată suflarea românească.

Dacă în momentul de fată conducătorii tării sunt împiedicaţi să ia măsuri întregi din cauza Constituţiei sau a legilor în vigoare,

atunci noi suntem de părere să se dizolve Corpurile Legiuitoare, să se facă apel şi să se cheme Adunarea Constituantă, pentru ca poporul să desemneze pe acel care va fi chemat să ia toate măsurile necesare pentru salvarea României. (Aplauze pe mai multe bănci).

PUNCTUL 86. DECLARAŢIA LA MESAJ ţinută de şeful Legiunii în Parlamentul ţării.

După Mon. Of. din Noiembrie 1933.

De aceea, noi aşteptăm un alt regim, un alt sistem, care va veni, după ce, pe acesta îl vor prăbuşi greutatea şi mulţimea păcatelor lui.

El trebuie să corespundă următoarelor cerinţi în ordinea urgentei:

1) Să desfiinţeze aceste discuţii sterile şi scump plătite ale parlamentarismului democratic din care n-a ieşit niciodată lumină şi din care mai ales, nu poate ieşi hotărârea eroică de a face faţă primejdiei în ceasurile grele de acum.

2) Să se înlocuiască prin comandă, care să adune într-un singur mănunchiu toate energiile disparate ale neamului, încleştate astăzi în luptă fratricidă, să le disciplineze, să le refacă moralul pierdut, să le insufle credinţa în destinului neamului nostru românesc şi să le conducă pe căile acestui destin.

3) Să declare război mizeriei şi sărăciei generale îndemnând la muncă şi cumpătare pe cei buni, trimiţând cu forţa la muncă toate elementele parazitare, care joacă în stat rolul trântorilor din stup, pe toţi leneşii, care păzesc mesele cafenelelor de dimineaţa până seara, pe toţi plictisiţii care se plimbă pe străzi, pe toţi agenţii electorali de la primării, prefecturi, ministere, în fine ideologii democraţi doritori de a ţine discursuri ieftine.

4) Să desfiinţeze tot ce este parazitism pe trupul istovit al ţării, să răscolească, să organizeze şi să stimuleze toate energiile creatoare ale neamului.

5) Să stârpească necinstea şi confiscând averile celor vinovaţi, să aducă înapoi până la ultima centimă, în vistieria statului, banii furaţi.

6) Să treacă în fruntea marii gloate sărace şi la bine şi la rău, să mănânce aceeaşi pâine neagră şi aceeaşi masă săracă pe

care o mănâncă muncitorul sărac. Căci în aceste timpuri grele, mizeria morală, inegalitatea de tratament răneşte mai mult decât mizeria materială. Unii trăiesc în lux, cu şampanie şi icre negre şi alţii n-au nici măcar mămăligă, sub regimul democraţiei celei iubitoare de popor.

7) Să facă dreptate românului în propria sa ţară.

Să-i vindece rănile adânci. Să îndrepte nedreptăţile seculare pe care el le-a suferit în timpul lungilor stăpâniri străine.

8) Să apere România de pericolul pe care îl prezintă invazia mereu crescândă a jidanilor.

9) Să pună punct existentei falimentare a statului democratic întemeiat pe ideologia perimată a revoluţiei franceze.

Să producă acel act epocal de curaj reformator, care să arunce complect şi definitiv sistemul de false abstracţiuni al filozofiei politice a acestei revoluţii.

O mare epocă istorică apune şi în locul ei e ceasul să punem temeliile unei epoci noi. O epocă de întoarcere la realităţile naţionale dând naţiunii înţelesul ei real de societate naturală, a unor indivizi de aceeaşi rasă, iar nu în sensul naţionalităţii juridice a cetăţeanului, care permite transformarea automată în români a maselor de străini năvăliţi la noi pentru a ne cuceri şi oprima.

10) Să înalţe din temelii statul nou etnic naţional întemeiat pe primatul culturii naţionale, pe primatul familiei şi pe primatul corporaţiilor muncitoare.

PUNCTUL 87. Programul şi sufletul.

M-am ferit să desfăşor un program complet. Liniile mari sunt trasate şi cunoscute (natural cu riscul de-a le vedea furate).

Programele se bazează pe realităţile naţionale şi dacă sunt realităţi care rămân, sunt foarte multe acelea care se schimbă de la o zi la alta.

Un program nu poate fi o combinaţie de teorii adunate de prin nori. El trebuie să se bazeze pe realităţile care dor, ale neamului nostru românesc. Sunt rănile lui cari trebuiesc vindecate. Căutaţi programe?

Ele se află pe toate buzele mulţimii. Mai bine aţi căuta oameni. Căci într-o noapte oricine poate face un program, şi nu de ele

se simte nevoie în tară. Ci de oameni şi de voinţe cari să le îndeplinească. Sunt mişcări care nu au nici un program; ele trăiesc din specularea diferitelor probleme care apar în viaţă. De exemplu: camăta. O devorează pe aceasta şi apoi mor. Dacă nu le apare înainte o altă pradă.

Sunt altele care au un program. Sunt altele care au mai mult decât un program, au o doctrină, au o religie. Este ceva de ordin superior sufletesc, care adună în chip misterios miile de oameni hotărâţi să-şi creeze o altă soartă. Dacă omul de program sau de doctrină îşi slujeşte cu oarecare interes programul, legionarii sunt oamenii unei mari credinţe pentru care oricând stau gata să se jertfească.

Pe această credinţă ei vor sluji până la capăt.

Oricât de frumos şi de complet ar părea programul lupiştilor, tărăniştilor, liberalilor, puteţi fi asiguraţi că nici un lupist, nu este gata să moară pentru programul lupist, nici un georgist pentru al lor şi aşa mai departe.

De aceea, eu pun mai puţin temei pe oamenii adunaţi la baza marilor credinţi care nu te vor lăsa până la moarte.

Mişcarea noastră legionară are mai mult caracterul unei mari scoli spirituale.

Ea tinde să aprindă credinţi nebănuite, ea tinde să transforme, să revoluţioneze sufletul românesc.

Strigaţi în toate părţile că răul, mizeria, ruina, ne vin de la suflet.

Sufletul este punctul cardinal asupra căruia trebuie să se lucreze în momentul de faţă. Sufletul individului şi sufletul mulţimii.

O minciună sunt toate programele noi şi sistemele sociale fastuos etalate poporului dacă în umbra lor rânjeşte acelaşi suflet de tâlhari, aceeaşi lipsă de conştiinţă întru îndeplinirea datoriei, acelaşi duh de trădare fată de tot ce-i românesc, acelaşi desfrâu, aceeaşi faptă de risipă şi de lux.

Chemaţi sufletul neamului la o viaţă nouă. Nu căutaţi succesele electorale dacă ele nu înseamnă în acelaşi timp biruinţa forţelor organizate ale sufletului înnoit.

Programele, cum adică? Credeţi că noi nu putem seca mlaştini? Nu putem capta energiile din munţi şi electrifica tara? Nu putem înălţa oraşe româneşti? Nu putem face ca lanurile noastre să producă împătrit? Nu putem pe pământul

nostru bogat asigura pâinea fiecărui român? Nu putem face legi care să asigure o bună funcţionare a unui mecanism de stat apropiat timpului şi specificului nostru naţional? Nu putem face planuri quinquenale? Noi nu vom putea ridica aici în creştetul Carpaţilor o patrie care să strălucească ca un far în mijlocul Europei? şi care să fie expresia geniului nostru românesc? Putem.

Dar mare greşeală a multor oameni politici a fost aceea de a-şi fi etalat programele în amănunte mai înainte de a fi puşi în situaţia de a le realiza.

Avem şi noi programe în buzunar. Ele se studiază necontenit, dar se păstrează pentru timpul lor. Vă întreabă lumea ce veţi face? Spuneţi-i că oamenii năzdrăvani pot să facă multe.

Deocamdată programul nostru este:

1) Să realizăm forţă;

2) Să manevrăm acea forţă astfel ca să învingă toate forţele adverse.

3) şi apoi să aplicăm măsurile programatice propriu-zise.

Căile ne sunt legale. In orice caz, amănuntele, fie tactice, fie programatice, fac parte din secretul de operaţiuni al forţelor de luptă.

PUNCTUL 88. Din manifestul „O ruină”.

Ruina.

Nu este om care să aibă ochi şi care să nu vadă că tara aceasta bogată a ajuns o ruină. Ruină gospodăria ţăranului, ruină satul (o mână de oameni necăjiţi care se vaită), ruină comuna, ruină judeţul, ruină munţii văduviţi, ruină câmpurile părăginite care nu mai aduc nimic bietului plugar, ruină bugetul statului, ruină tara.

Şi pe deasupra acestor ruine întinse cât tine pământul românesc, o ceată de mişei, o ceată de imbecili, o ceată de tâlhari fără ruşine şi-au ridicat palate în sfidarea ţării, care geme de durere şi spre pălmuirea suferinţei tale, ţăran român.

Niciodată în lume nu s-a văzut un tablou mai revoltător, mai dureros şi mai obraznic.

Pe deasupra milioanelor de gospodării cari se distrug, deasupra milioanelor de suflete sărace cari plâng, se înaltă batjocoritor palatul tâlhăresc al jefuitorului de ţară.

Cine este acesta?

Căutaţi-l prin oraşele înstrăinate şi-l veţi găsi. Este fostul ambuscat de la 1916. Este eroul de al 100 de km din dosul frontului sau trădătorul de fraţi şi de tară; este îmbogăţitul de războiu, omul de afaceri, este profitorul de pe urma sângelui care tu l-ai vărsat, picătură cu picătură din rănile tale adânci.

Când te-ai întors la 1918, te-ai închinat lui văzându-l gras, frumos îmbrăcat, iar tu în nişte zdrenţe; de atunci el te-a luat în arendă, iar tu ai căzut în stăpânirea lui cu ţara pe care tu ai creat-o pe câmpurile de bătălie.

Cum veţi fi voit să ajungă biata ţară când un Stere, condamnat la moarte pentru înaltă trădare şi apoi iertat, este şef de partid în România, când un Socor, condamnat şi degradat pentru trădare, este parlamentar şi director de ziar şi conduc politica românească? Când atâţia ambuscaţi stau în fruntea treburilor tării?

Am înălţat un steag.

În contra lor, în contra celor care au ruinat ţara, în contra cetelor de străini şi înstrăinaţi care ne-au supt şi măduva din oase, am înălţat un steag.

Când am plecat sub umbra lui am cerut binecuvântarea ostaşilor care au căzut pe câmpul de luptă pentru România Mare şi am făcut apel la toţi cei care au rămas în viaţă în urma gravelor lupte.

Steagul acesta răzbunător a învins la Neamţ cetele cutezătoare ale politicienilor. Steagul acesta le-a zdrobit la Tutova.

Steagul acesta sfinţit în două bătălii, îl purtăm de la un capăt la altul al ţării.

El îmbărbătează pe ai noştri şi bagă groază în adversari.

Ne-am numit legionari.

Noi, slujitorii acestui steag nu ne-am legat împreună ca să furăm ţara nu ne-am legat împreună ca să ne căpătăm partizani, şi să le dăm ca să roadă oase din oasele ţării.

Noi ne-am legat împreună să rămânem săraci până la mormânt, vom sărăci şi acei ce suntem bogaţi, dar ne-am legat să biruim. Să învingem şi să răzbunăm.

Stăm gata de jertfă, stăm gata de moarte cu toţii.

Aceştia suntem noi, legionarii.

Zadarnic şi greşit ne-au confundat unii săteni şi orăşeni, crezând că noi luptăm ca să-i căpătuim pe dânşii şi să le facem poftele, să le dăm ţara ca s-o mănânce.

Ei bine, nu!

C. Z. C.

PUNCTUL 89. Către purtătorii duhului nou.

LEGIONARI,

Cuvântătorii partidelor vechi, cutreieră din nou satele cerându-vă ajutor pentru ca să se poată reface. Sub domnia lor, românismul de pretutindeni a sărăcit şi a îngenuncheat în fata străinului pripăşit de curând. Rosturile mari ale patriei sunt părăsite. Lumea noastră politicianizată, nu mai vede în faţă decât interesul partidului, pentru a cărui biruinţă sacrifică în fiecare zi şi în fiecare ceas, însuşi viitorul nostru ca neam.

Se prăbuşesc pădurile din munţi încăpuţi pe mâna veneticilor.

Geme inima în moţii şi în maramureşenii uitaţi de toată lumea.

Muncitorii români părăsiţi îngroaşă rândurile comuniştilor jidani.

Comerţul românesc lipsit de protecţie, îngenunchează în lupte neegale cu străinul.

În cadrele armatei noastre glorioase, pătrunde tot mai adânc şi tot mai sus, germenul dizolvant şi corupător de conştiinţe.

Şi ceasuri grele se prevăd în viitor. De vom fi chemaţi cândva la marele examen internaţional, cine va mai apăra pământul ţării şi gloria drapelului nostru?

Ţăranul român îşi vinde produsul sub preţul de cost. Misiţii s-au înmulţit şi ne inundă. Cafenelele sunt pline de cămătari şi samsari. Ei se înmulţesc în dauna celor care muncesc. Poporul este spoliat. Românul, înglodat în datorii, a ajuns rob modern al bancherului jidan.

Ţara împărţită în partide, care se sfâşie unele pe altele, se dărâmă sub ochii noştri.

Conducerea partidelor vechi nu este o conducere de mână tare, şi nu are nici un pic de direcţie naţionalistă, de oblăduire şi încurajare a elementului românesc, care ţine de multe secole pe umerii săi viaţa tării.

Legionari,

În fata acestei situaţii, şi mai înainte ca politicianismul condamnat să se poată reface, am tras spada şi am înălţat steagul cel nou al vremii.

Se simte prin aer, tot mai accentuat, nevoia unor alte principii de viaţă politică morală.

Despoliticianizarea tării este o poruncă a vremii.

În locul partidelor vechi se simte nevoia unei înnoiri. În locul partidelor mereu aplecate străinilor, politica de neatârnare şi încurajare a românismului susţinător de ţară.

Spuneţi celor ce vin din nou să vă apuce mâna, că ceasul lor s-a terminat. „Pot pieri toţi cuvântătorii aceştia”.

De acum încolo de un singur glas va trebui să ascultaţi, tainic şi nepătruns ca Dumnezeu: chemarea patriei. Acest glas să-l audă toată suflarea voastră. Lui să vă supuneţi într-un singur suflet.

Români,

Atunci când glasul şi dorinţa voastră vor proclama victoria, România va reînvia. Va înflori. Vor înflori în ea ca bujorii copiii voştri. Străinul o va respecta. Duşmanul se va teme.

Soldaţi ai Legiunii Sfântului Mihail!

Când vouă vă este hărăzit de Dumnezeu să făuriţi această Românie nouă, când de la Nistru până la Tisa, neamul vă aşteaptă să vă primească în nesfârşite aplauze pe scena istoriei, izbucnească din piepturile voastre de otel strigătul nostru de luptă şi de victorie: Trăiască România românească!

Trăiască Legiunea!

Corneliu Zelea Codreanu,

Şeful Legiunii

PUNCTUL 90. Manifestul profesorului Cristescu (model de manifest).

Români din judeţul Vlaşca!

O mişcare nouă şi hotărâtă, îndrumată de crezul unei acţiuni de faptă românească, de jertfă şi cinste în conducerea statului, şi-a înţeles chemarea din strigătul de durere si revoltă al unui neam întreg.

Pentru această ţară amăgită de o bandă de politicieni profitori şi prădalnici, ameninţată şi umilită în rosturile ei de toţi străinii şi înstrăinaţii, Legiunea vine astăzi ca o mişcare de avânt şi tinereţe, de entuziasm şi disciplină ostăşească. Sub scutul religiei noastre strămoşeşti, cheamă la luptă pentru întronarea unei vieţi noi de cinste şi dreptate.

În fruntea ei stă fiul Moldovei, Corneliu Zelea-Codreanu, care înfruntând prigoană şi pătimind suferinţă, luptă neîncetat pentru mântuirea neamului nostru şi pentru triumful dreptăţii.

Din ordinul lui am luat conducerea Legiunii în acest judeţ să-mi fac sfânta datorie de român să chem în această Organizaţie pe cei cărora le-a rămas scumpă vatra strămoşească şi care sunt hotărâţi să lupte în spiritul de jertfă alături de noi pentru biruinţa românismului şi a dreptăţii.

Români vlăsceni!

Intelectuali, negustori, plugari şi muncitori, înţelegeţi porunca vremii şi înrolaţi-vă în Legiune.

Prof. Vasile Cristescu

PUNCTUL 91. „Cuziştii”

Camarazi,

Nu veţi uita niciodată că aceşti oameni denumiţi „cuzişti”, şi-au bătut joc zece ani, necontenit de toate suferinţele noastre.

Pe spatele nostru – copiii de altădată ai tuturor închisorilor şi ai tuturor ceasurilor grele – s-au ridicat pentru ca a doua zi să ne scuipe în obrazul de atâtea ori lovit de duşmani.

PUNCTUL 92.. Articolele din legile ţării asupra cărora trebuiesc făcuţi atenţi agenţii forţei publice (primari, jandarmi, poliţişti, etc.) care se opun propagandei Legiunii, abuzând de forţă:

DESPRE INFRACŢIUNI

Art. 187 cod penal: NU se socoteşte ca infracţiune: faptul impus sau autorizat de lege, dacă este executat în condiţiile ei; faptul care a fost săvârşit de organul competent în virtutea unui ordin de serviciu, dacă acest ordin este dat în formele legale de autoritatea competentă şi dacă nu are un caracter vădit ilegal.

Când executarea unui ordin de serviciu constituie o infracţiune, şeful sau superiorul care a dat ordinul, se pedepseşte ca autor al acelei infracţiuni împreună cu acela care a executat ordinul.

ARESTĂRILE.

Art. 11 din Constituţie: Libertatea individuală este garantată. Nimeni nu poate fi deţinut sau arestat, decât în puterea unui mandat judecătoresc motivat, care trebuie să fie comunicat în momentul arestării sau cel mai târziu în 24 de ore după reţinere sau arestare.

Art. 254 codul penal: Mandatul trebuie să fie emis de judecătorul de instrucţie, de ministerul public sau de instanţele judecătoreşti în cazul în care legea le dă acest drept, afară de dreptul de reţinere pentru cercetări acordat ofiţerilor de poliţie judiciară în interesul primelor cercetări.

Art. 207 cod penal: Reţinerea pentru cercetări nu poate dura mai mult de 24 de ore, când cineva a fost reţinut pentru cercetări mai mult de 24 de ore, ofiţerul de politie judiciară care l-a reţinut se pedepseşte cu închisoare corecţională de la 1-3 ani, interdicţie corecţională de la 1-3 ani.

Art. 272 combinat cu 245 din codul penal: Funcţionarul public care uzurpând o atribuţie sau abuzând de puterea sa legală, sau depăşind limitele competentei sale, ori nesocotind sau violând formalităţile prescrise de lege ori abătându-se în orice alt mod de la îndatoririle inerente funcţiunii sale, arestează, deţine ori retine pe cineva sau ordonă să se facă aceasta, comite delictul de arestare ilegală şi se pedepseşte cu închisoare corecţională de la 1-3 ani şi interdicţie corecţională de la 1-3 ani.

PERCHEZIŢII

Art. 11 din Constituţie: Nimeni nu poate fi percheziţionat, decât în cazurile şi formele prevăzute de legi.

Art. 13 din Constituţie: Domiciliul este neviolabil. Nici o vizitare a domiciliului nu se poate face decât de autorităţile competente în cazurile anume prevăzute de lege şi potrivit formelor de ea prescrise.

Art. 242 procedura penală: Dacă inculpatul este deţinut, orice percheziţie la locuinţa sa se face în prezenţa sa sau a unui împuternicit al său, sau dacă nu este posibil, în prezenţa unui membru al familiei lui. Când percheziţia se face de un ofiţer de politie judiciară, care nu este magistrat, asistenţa a doi martori este obligatorie. Dacă inculpatul este liber, el este chemat să asiste la percheziţie, fără încunoştiinţare prealabilă.

Art. 249 procedura penală: în afară de crimă sau delict, nici o percheziţie nu se poate face de la ora 20 până la ora 6, în interiorul unei case, contra voinţei celui care locuieşte, decât de judecătorul de instrucţie în persoană.

Art. 499 codul penal: Funcţionarul public care depăşind limitele competentei sale, sau abuzând de puterea sa, ori fără respectarea formalităţilor impuse de lege, se introduce sau rămâne în locuinţa unei persoane, sau în localul său de afaceri, în dependinţele acestora, sau într-un loc împrejmuit în contra voinţei aceluia care locuieşte acolo, sau care are dreptul de a dispune de ele, comite delictul de violare de domiciliu şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani. Dacă cu această ocazie se face si percheziţie domiciliară sau alt act arbitrar, pedeapsa este închisoare corecţională de la 1-3 ani şi amendă de al 2000-5000 lei. Tentativa se pedepseşte.

Art. 40 din legea de organizare a jandarmeriei rurale: Actele care ar atinge sau restrânge libertatea individuală nu pot fi executate decât pe bază de ordin scris, oricare ar fi autoritatea de la care emană.

Art. 39 din legea de organizare a jandarmeriei rurale: la cererea părţii vătămate, jandarmul este obligat a elibera pe loc copie certificată de pe ordinul primit.

ELECTORALE

Art. 12 Legea electorală: Cetăţenii români îşi vor executa dreptul de vot pe baza cărţilor de alegător ce li se vor elibera conform listelor electorale.

Art. 24 Legea electorală: Orice cetăţean poate reclama preşedintelui biroului electoral judeţean împotriva acelora care sunt îndatoraţi a-i elibera cartea de alegător şi care în mod intenţionat refuză a i-o da. Preşedintele primind plângerea, va ordona eliberarea cărţii şi cei îndatoraţi a o face, sunt datori a se conforma.

Art. 115 Legea electorală: Acei care, prin lovituri sau violente vor fi influenţat votul unui alegător sau îl vor fi pus în poziţiunea de a se abţine de la vot, se vor pedepsi cu închisoarea de la o lună până la 3 luni şi cu amendă de la 500 la 2000 lei.

Art. 120 Legea electorală: Manifestele şi publicaţiunile electorale care nu conţin instigaţiuni contra ordinii şi siguranţei statului sau calomnii, nu se pot împiedica de a se afişa pe străzi şi în pieţele publice. Cei care intenţionat le vor distruge, se vor pedepsi cu amendă de la 500 la 2000 lei.

Art. 122 Legea electorală: În caz când ministerul public n-ar lua iniţiativa, 20 alegători au dreptul de a intenta şi susţine acţiunea publică pentru pedepsirea delictelor comise în timpul alegerilor.

Art. 232 cod penal: Acela care prin violentă sau ameninţare împiedică pe un cetăţean să-si exercite drepturile sale politice sau cetăţeneşti, se pedepseşte cu detenţiune simplă de la 3 luni la un an şi interdicţie corecţională de la 1-2 ani.

Art. 235 cod penal: Acela care prin orice mijloace împiedică exerciţiul liber al dreptului electoral, sau care falsifică în mod esenţial lucrările sau actele de preparare ori executare ale operaţiunilor electorale sau de constatare a rezultatului acestuia, comite delictul de fraudă electorală şi se pedepseşte cu închisoare corecţională de la 1-3 luni. Dacă faptul e comis de o persoană însărcinată de a conduce, supraveghea sau asista la operaţiunea electorală, pedeapsa este închisoarea corecţională de la 6 luni la 2 ani şi interdicţie corecţională de la 1-3 ani. Acţiunea penală, dacă nu a fost pusă în mişcare de partea vătămată sau de ministerul public, va putea fi pusă în mişcare si susţinută de un număr de 20 de alegători.

REFUZ DE SERVICIU

Art. 243 cod penal: Funcţionarul public care pe nedrept, refuză, omite sau întârzie în îndeplinirea unui act, la care este obligat în virtutea funcţiilor sale sau serviciului său, comite delictul de refuz de serviciu datorat legalmente şi se

pedepseşte cu închisoare corecţională de la 6 luni la un an şi o amendă de la 2000-5000 lei.

ABUZ DE PUTERE

Art. 245 cod penal: Funcţionarul public care, uzurpând o atribuţiune, sau abuzând de puterea sa legală, sau depăşind limitele competentei sale, ori nesocotind sau violând formalităţile prescrise de lege, ori abătându-se în orice alt mod de la îndatoririle inerente funcţiunii sale, săvârşeşte un act pe care legea nu-l consideră infracţiune, în scopul de a-i procura cuiva pe nedrept, vreun folos, sau de a-i cauza o păgubire de orice fel, comite delictul de abuz de putere şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani şi interdicţie corecţională de la 1-3 ani. Aceeaşi pedeapsă se aplică şi atunci când faptul se săvârşeşte în scopul de a constrânge pe nedrept o persoană să facă, să omită, sau să sufere ceva. Tentativa se pedepseşte.

ABUZ DE AUTORITATE

Art. 246 cod penal: Funcţionarul public care fără just motiv, face uz de forţă armată, întrucât acest fapt nu ar constitui o infracţiune mai gravă sau în urma lui nu s-ar fi produs o infracţiune mai gravă, comite delictul de abuz de autoritate şi se pedepseşte cu închisoare corecţională de la 1-3 ani şi interdicţie corecţională de la 1-3 ani.

PURTARE ABUZIVĂ

Art. 248 cod penal: Funcţionarul public care, în exerciţiul funcţiunii sale, adresează persoanei injurii sau întrebuinţează faţă de ea violenţa, întrucât faptul nu ar constitui o infracţiune mai gravă, comite delictul de purtare abuzivă şi se pedepseşte cu închisoarea corecţională de la 1-3 luni.

VIOLARE DE SECRETE

Art. 502 cod penal: Acela care sustrage sau suprimă o corespondenţă închisă sau deschisă sau orice alt înscris, care nu sunt adresate lui, comite delictul de sustragere a corespondentei şi se pedepseşte cu închisoare corecţională de la una lună la un an, iar când divulgă conţinutul spre a-şi

procura un folos material sau cauzându-i altuia un prejudiciu material sau moral, pedeapsa este închisoarea corecţională de la 1-3 ani şi amendă de la 2000-3000 lei.

Art. 503 cod penal: Acela care în mod fraudulos obţine sau întrebuinţează o comunicare telegrafică sau convorbire telefonică, comite delictul de interceptare frauduloasă a comunicării telegrafice sau telefonice şi se pedepseşte cu închisoare corecţională de la 1-5 luni.

Când infractorul divulgă comunicarea telegrafică sau telefonică spre a-si procura un folos material sau cauzează altuia un prejudiciu moral sau material, pedeapsa este închisoarea corecţională de la 6 luni la 2 ani.

Art. 504 cod penal: Când delictul de mai sus se comite de funcţionarii publici, pedeapsa este sporită cu un plus până la 2 ani.

Deci: funcţionarul public face sau ceea ce îi ordonă legea sau ceea ce îi ordonă superiorul său. Când el execută un ordin pe care i-l dă legea, acel ordin trebuie să fie executat în condiţiile legii, cu formalităţile pe care ea le cere, iar când el execută ordin de serviciu dat de un superior al său, acel ordin trebuie să fi fost dat în formele pe care le prevede legea, să fi fost dat de un superior care avea dreptul să-l dea şi să nu fie contrar legii; iar cel ce primeşte acest ordin, trebuie să aibă dreptul de a-l executa.

Dacă în baza unui ordin de serviciu, inferiorul comite o crimă sau un delict, se pedepseşte atât el cât şi superiorul care a dat acel ordin.

Libertatea individuală este garantată prin Constituţie. Orice act care atinge această libertate nu poate fi executat decât pe bază de ordin scris, oricare ar fi autoritatea care dă acest ordin. Când un jandarm execută un ordin care priveşte libertatea unui om (arestare, percheziţie domiciliară), dacă acel om cere, jandarmul este obligat să-i elibereze pe loc copie certificată de pe ordinul ce execută.

Constituţia ţării prevede ca nimeni să nu fie arestat decât pe baza unui mandat judecătoresc, iar acest mandat trebuie să fie arătat celui arestat, chiar în momentul arestării sau cel mai târziu în 24 de ore după arestare (conf. Art. 11 din Constituţie).

Codul penal cere ca mandatul de arestare să fie dat de judecătorul de instrucţie, sau de procuror, sau de o instanţă judecătorească.

Legea dă dreptul ofiţerilor de poliţie judiciară (procuror, judecător de instrucţie, judecător de ocol rural, comisar, şef de post) de a retine pentru cercetări pe cel învinuit, dar această reţinere nu trebuie să treacă peste 24 de ore, ofiţerul de politie judiciară care l-a reţinut, va fi pedepsit conf. Art. 207 cod penal.

Când un funcţionar public arestează sau ordonă să fie arestat cineva fără ca legea să-i fi dat dreptul de a face sau ordona el arestări sau chiar când are acest drept, dacă arestează pe cineva după bunul său plac, fără a tine seamă de formalităţile pe care le cere legea, va fi pedepsit conf. Art. 272 cod penal, pentru arestare ilegală.

Deci când un agent al forţei publice vine să te aresteze, întreabă-l în ce calitate o face şi cere-i să-ţi arate ordinul scris.

Constituţia spune că nimeni nu poate fi percheziţionat, decât în cazurile pe care le prevede legea şi numai pe formele pe care le arată (art. 11 din Constituţie).

Domiciliul este inviolabil. Nici o vizitare a domiciliului nu se poate face decât de autorităţile în drept, numai în cazurile arătate de lege şi numai cu formalităţile pe care le cere legea. Autorităţile care au acest drept sunt: ofiţerii de politie judiciară (judecătorii de instrucţie, procuror, judecători de ocol rural, comisar, şef de post) şi nu pot să facă percheziţie domiciliară decât cu autorizaţia scrisă a judecătorului de instrucţie. Dacă cel căruia i se face percheziţie la domiciliu este arestat, percheziţia la locuinţa sa nu se poate face decât fiind de faţă cu el, sau un om împuternicit de el, sau cel puţin un membru din familia sa. Când percheziţia o face un comisar sau un şef de post, trebuie să fie de faţă şi doi martori. Dacă inculpatul este în libertate, trebuie chemat să asiste la percheziţie (art. 208 procedura penală, art. 247, 249 pr. Gen).

Percheziţiile domiciliare nu se pot face între orele 8 seara şi 6 dimineaţa, decât în caz de crimă sau delict. Judecătorul de instrucţie o poate face oricând (art. 249 pr. Pen.).

Când un funcţionar public se introduce în locuinţa sau în curtea unei persoane, fără voia celui care locuieşte acolo, abuzând de puterea sa şi neavând nici o autorizaţie, va fi pedepsit conf. Art. 499 c. P., pentru violarea domiciliului. Iar dacă cu această ocazie a făcut şi percheziţie domiciliară, sau a insultat, ori a lovit pe cel ce locuieşte acolo va fi pedepsit şi mai grav (art. 499 c.p.)

Toţi cetăţenii români, înscrişi în listele electorale au dreptul să voteze. Orice legionar, care a împlinit 21 de ani, e dator să se înscrie în listele electorale.

Dacă nu ţi se dă cartea de alegător, reclamă imediat preşedintelui biroului electoral judeţean.

Manifestele electorale pot fi afişate pe străzi şi în pieţele publice oricând, nu numai în timpul alegerilor.

Ordonanţele prin care prefecţii de judeţe interzic aceasta, trebuie să se ştie de toţi legionarii că sunt ilegale.

Cine distruge afişele electorale, va fi pedepsit conf. Art. 120 din legea electorală.

Cine împiedică pe un cetăţean să voteze, va fi pedepsit conf. Art. 232 c. p.

Nimeni nu are voie să voteze de mai multe ori va fi pedepsit conf. Art. 235. c. p. 20 de alegători vor putea reclama la Parchet.

Dacă un legionar introduce o petiţie la o autoritate şi cere facerea unei cercetări şi cei datori să rezolve petiţia nu voiesc, sau interzic rezolvarea, spre a-şi arăta astfel ura contra noastră, legionarul trebuie să ştie că acel funcţionar public de va fi reclamat, va fi pedepsit după art. 243 c. p.

Autorităţile comit deseori abuzuri de putere mai ales faţă de legionari, fapte neîndreptăţite de lege şi fără ca autorităţile ce le săvârşesc să aibă în puterea lor a le face, fie pentru a aduce un folos vreunui protejat al lor, fie pentru a aduce o pagubă unui legionar.

Aceste abuzuri se pedepsesc conf. art. 245 c.p.

Legionarii nu trebuie să se lase călcaţi în picioare.

Dacă un funcţionar public, o autoritate (ex. prefectul de judeţ sau altul), face uz de forţa armată, fără motiv temeinic se pedepseşte conf. art. 246 c.p.

Funcţionarul public trebuie să se poarte frumos cu cei pe care e dator să-i servească.

Dacă, fiind în exerciţiul funcţiunii sale, insultă sau loveşte pe cei pe care trebuie să-i servească, va fi pedepsit după art. 248 c. p.

Secretul scrisorilor este garantat de Constituţie.

Nimeni nu are voie să deschidă scrisorile închise ale altuia şi nici să le citească pe cele deschise, căci va fi pedepsit conf. art. 502 c. p.

Se întâmplă ca secături guvernamentale, sau autorităţi, să deschidă scrisorile, chiar recomandate, adresate legionarilor, invocând pentru aceasta cenzura sau starea de asediu.

Legionarii trebuie să ştie că acestea sunt curate abuzuri şi că nici o lege din lume nu dă dreptul unui oarecare să deschidă scrisorile altuia sau să oprească ziarele şi publicaţiile ce vin legionarilor cu poşta, sau să asculte pe furiş şi să vândă convorbirile telefonice ale legionarilor.

Contenciosul Legionar Central.

PUNCTUL 93. Poezia şefului de cuib.

VOM BIRUI!

Ascultă-n munte sună glas de bucium,

Şi-n jur de tine toate adânc se zbucium!

Înalţă-ţi fruntea şi te scoală

Tu cel crescut în vechea şcoală,

Şi intră hotărât în oaste

Căci ţara cei ce vor s-o piardă

S-au pripăşit în stoluri de lăcuste

Şi-ţi fac hotarele tot mai înguste

De eşti pe vreo răstoacă de la munte,

Pe plai, pe dealuri sau pe văi afunde,

La câmp ce se întinde cât e zarea,

Nu pregeta s-asculţi chemarea.

În Legiune suntem mii de mii

Bărbaţi, feciori voinici chiar şi copii,

În pieptul nostru al tuturor

Ne clocoteşte acelaşi dor:

Pământul strămoşesc încins de Nistru,

De Tisa şi de bătrânul Istru

Cu toate nesfârşitele comori

Să fie numa-l nostru-n viitor...

Ascultă, eşti tu oare mulţumit

Că toată jertfa celor ce-au murit

Pe front ca fumu-n vânt s-a irosit?

Te rabdă inima pe tine oare,

Să vezi cum neamul tău în sărăcie moare

Pe când străini – aduşi de vânt –

Stăpâni pe tot ce-aduce aur şi argint

Se lăfăiesc sătui de bine până-n gât

În târguri cu palate

Obraznic luminate?

Te scoală chiar acum române,

Şi-n rând cu noi păşeşte-n Legiune

Şi vei simţi fiorul hotărâri sfinte

Şi binecuvântarea celor din morminte!

5 Martie 1933 PETRE C. STEFAN, ţăran

Şeful grupului Bălceşti–Argeş

Această broşură este legea fundamentală a Legiunii, singura care angajează oficial organizaţia.

Tot ce a apărut mai înainte rămâne desfiinţat.

Camarazi,

Am scris această cărticică pe înţelesul vostru al tuturora.

De acum la treabă.

ŞEFUL LEGIUNII.

JURĂMÂNTUL LEGIONARILOR

MOTA şi MARIN

JUR în faţa lui Dumnezeu,

În fata jertfei voastre sfinte pentru Hristos şi Legiune.

Să rup din mine bucuriile pământeşti,

Să mă smulg din dragostea omenească,

Şi pentru învierea neamului meu,

În orice clipă,

Să stau gata de moarte,

JUR!

JURĂMÂNTUL CADRELOR LEGIONARE

Iubiţi Camarazi,

Ori de câte ori am fost în fata unei jertfe legionare, mi-am spus: ce îngrozitor ar fi ca pe sfânta jertfă supremă a camarazilor să se instituiască o castă biruitoare căreia să i se deschidă porţile către viaţa afacerilor a loviturilor fantastice, a furturilor, a îmbuibărilor, a exploatării altora.

Deci au murit unii, pentru ca să slujească poftelor de îmbogăţire, de viată comodă şi desfrânare a altora!

Iată, acum ne-a adus Dumnezeu aici, în fata celei mai mari jertfe pe care putea să o dea Mişcarea Legionară.

Să punem inima, fruntea şi trupul lui Moţa şi a camaradului său Marin temelie Naţiunii Române. Fundament peste veacuri pentru viitoarele măriri româneşti.

Să punem deci pe Moţa şi Marin bază viitoarei elite româneşti, care ea, va fi chemată să facă din neamul acesta ceea ce de-abia îndrăzneşte mintea noastră.

Voi, care reprezentaţi primele începuturi ale acestei elite, să vă legaţi prin jurământ, că vă veţi comporta în aşa fel încât să fiţi cu adevărat începutul sănătos, de mare viitor al elitei române, că veţi apăra întreaga Mişcare Legionară, ca ea să nu alunece pe căi de afaceri, de lux, de trai bun, de imoralitate, de satisfacţie a ambiţiilor personale sau poftelor de mărire omenească.

Veţi jura că aţi înţeles, că deci nu mai există nici un dubiu în conştiinţa Dvs. că Ion Moţa şi Vasile Marin n-au făcut uriaşa lor jertfă pentru ca noi câţiva de azi sau de mâine, să ne îmbuibăm de bunătăţi şi să benchetuim pe mormântul lor. Ei n-au murit ca să biruim prin jertfa lor o castă de exploatatori pentru a ne aşeza noi în palatele acestei caste, continuând exploatarea tării şi a muncii altora, continuând viaţa de afaceri, de lux, de destrăbălare.

În cazul acesta, biata mulţime a românilor prin biruinţa noastră, ar schimba numai firma exploatatorilor, iar ţara stoarsă şi-ar încorda istovitele puteri ca să suporte o nouă categorie de vampiri care să-i sugă sângele, adică noi.

O! MOŢA, tu n-ai murit pentru aceasta. Jertfa ta ai făcut-o pentru neam.

De aceea, veţi jura că aţi înţeles că a fi elită legionară, în limbajul nostru, nu înseamnă numai a lupta şi a învinge, ci înseamnă: Permanenta jertfire în slujba neamului, că ideea de elită este legată de ideea de jertfă, de sărăcie, de trăire aspră şi severă a vieţii, că unde încetează jertfirea de sine, acolo încetează elita legionară.

Vom jura deci, că vom lăsa prin legământ urmaşilor să vină să jure la mormântul lui Moţa şi Marin pe următoarele condiţii esenţiale ale elitei, pe care noi înşine jurăm:

1. Să trăim în sărăcie, ucigând în noi poftele de îmbogăţire materială.

2. Să trăim o viaţă aspră şi severă cu alungarea luxului şi îmbuibării.

3. Să înlăturăm orice încercare a exploatării omului de către om.

4. Să jertfim permanent pentru ţară.

5. Să apărăm Mişcarea Legionară cu toată puterea noastră împotriva a tot ce ar putea s-o ducă pe căi de compromisuri sau compromitere; sau împotriva a tot ce ar putea să-i scadă măcar înalta linie morală.

MOŢA şi MARIN,

JURĂM!

Bucureşti 12 Februarie 1937.

CELE 10 PORUNCI

de care să se ţină legionarul pentru a nu se rătăci de pe drumul său glorios în aceste zile de întuneric, de urgie şi de satanică ademenire. Pentru ca să ştie toată lumea că noi suntem legionari şi rămânem legionari până în veacul veacului.

1. NU CREDE în nici un fel de informaţii, de vesti, de păreri despre Mişcarea Legionară, citite în orice foaie ar fi, chiar dacă pare a fi naţionalistă, sau şoptite la ureche de agenţi, sau chiar de oameni de treabă.

Legionarul nu crede decât în ordinul şi cuvântul şefului său.

Dacă acest cuvânt nu vine, înseamnă că nimic nu este schimbat şi că legionarul îşi merge în linişte drumul său înainte.

2. DĂ-ŢI SEAMA BINE pe cine ai în faţă. Şi cântăreşte-l cum trebuie şi când este un inamic care vrea să te însele şi când este un prieten prost, pe care l-a înşelat mai înainte un inamic.

3. PĂZEŞTE-TE ca de o mare nenorocire de omul străin care te îndeamnă să faci ceva. El are un interes şi voieşte sau să-şi facă interesul prin tine, sau să te compromită în faţa celorlalţi legionari.

Legionarul acţionează numai din ordin sau din iniţiativa sa proprie.

4. DACĂ vrea cineva să te ademenească sau să te cumpere: scuipă-l în ochi. Legionarii nu sunt nici proşti, nici de vânzare.

5. FUGI de cei ce voiesc să-ti facă daruri. Nu primi nimic.

6. ÎNDEPĂRTEAZĂ-TE de cei ce te linguşesc şi te laudă.

7. UNDE sunteţi numai trei legionari, trăiţi ca fraţii între voi: unire, unire şi iar unire.

Sacrifică tot, calcă-te pe tine în picioare cu toate poftele şi cu tot egoismul din tine pentru această unire. Ea, UNITATEA, ne va da biruinţa.

Cine este contra unităţii, este contra biruinţei legionare.

8. NU-ŢI VORBI DE RĂU camarazii. Nu-i pârî. Nu şopti la ureche şi nu primi să ţi se şoptească.

9. NU TE SPERIA dacă nu primeşti ordine, vesti, răspunsuri la scrisori; sau dacă ţi se pare că lupta stagnează. Nu te alarma, nu lua lucrurile în tragic căci Dumnezeu este deasupra noastră şi şefii tăi cunosc drumul cel bun şi ştiu ce vor.

10. ÎN SINGURĂTATEA TA roagă-te lui Dumnezeu, în numele morţilor noştri, pentru ca să ne ajute să suferim toate loviturile până la capătul suferinţelor şi până la marea înviere şi biruinţă legionară.

Martie 1935 Corneliu Zelea Codreanu

ASOCIAŢIA „PRIETENII LEGIONARILOR”

Statutele

Iată statutele asociaţiei:

„Am luat iniţiativa de a stabili o legătură între cei cari n-au devenit şi nu pot deveni legionari.

„Sunt mulţi care au fost cu sufletul alături de această mişcare, dar nu s-au putut încadra fie pentru că au fost funcţionari la stat, întreprinderi particulare, fie pentru că au fost comercianţi sau industriaşi îngrădiţi de multe greutăţi în meseriile lor, fie pentru că sunt în aşa fel construiţi sufleteşte încât nu s-au putut integra complet în spiritualitatea severă a acestei mişcări.

Totuşi sunt o bună parte de români din această ţară, care recunosc că tinerilor acestora merită să li se trimită o mână de ajutor pe frontul pe care ei îngheaţă luptând pentru ţară.

„Priviţi în toate părţile: ţări ca Italia, Belgia şi Germania care înviază la viaţă nouă şi-şi taie din biruinţă în biruinţă drumuri noi sub soare.

„Numai noi, numai noi românii stăm. Privim nepăsători la toate zvârcolirile tineretului nostru şi credem în toate calomniile care se aruncă asupra lui.

„O întrebare ne sfâşie inima: Fi-vom noi, neamul acesta, sortit numai înfrângerii? Oare să nu putem şi noi da lumii o mare biruinţă românească?

„Aceste gânduri ne-au făcut să ne orientăm către un fel de asociaţie discretă de ajutorare a tineretului denumită „Prietenii Legionarilor”.

HOTĂRÂREA CONDUCERII LEGIONARE

Ne-am prezentat conducerii mişcării legionare, de unde ni s-a dat următorul răspuns:

„Primim cu multă bucurie propunerea Dvs. Ea ne va fi de un real ajutor pentru biruinţă.

„Această propunere însă rezolvă şi o altă şi o altă problemă.

„În jurul nostru avem: prieteni, indiferenţi şi duşmani. Am considera un dezastru, dacă mâine, când goarna biruinţei va suna peste pământul românesc, cei care au fost prietenii adevăraţi ai neamului, ar fi să fie aruncaţi cu dispreţ în lături, iar cei care ne-au vrăjmăşit sau au stat indiferenţi până în preajma biruinţei, ar fi să fie încărcaţi cu răsplăţi nemeritate ca eroi de ultimă oră. Acest trist tablou ne urmăreşte de multă vreme. Căci dacă a doua zi după victorie s-ar întâmpla acest lucru, întreaga operă legionară s-ar sfărma.

„De aceea, propunerea Dvs. este salvatoare: pe baza ei vom putea cunoaşte pe cei care ne-au fost prieteni în ceasuri aspre, pe cei ce au stat indiferenţi la toate încercările acestui neam şi pe cei ce ne-au duşmănit, duşmănindu-i viitorul.

„Nu urmărim o răzbunare ci simţim necesitatea de a crea un sentiment al răspunderii în mijlocul acestei naţii româneşti.

Fiecare va trebui să ştie că pentru atitudinea sa va răspunde. Nu poate trăi pe lume o naţie dispusă la toate părerile, la toate atitudinile, la toate schimbările şi la toate compromisurile.”

CEI CE NU POT FI PRIMIŢI

Aşadar, conducerea mişcării legionare a aprobat această iniţiativă, însă a pus trei condiţii:

– Primim pe aceşti prieteni creştini din orice partid, din orice grupare, din orice categorie socială. Nu ne interesează nici clasa, nici gruparea politică din care fac parte si în care pot rămâne şi pe viitor.

– Nu primim niciodată prietenia:

A) A celor care ne-au atacat cu mişelie sau au avut o atitudine vecină cu mişelia.

B) A celor ce s-au dovedit din raporturile cu noi sau cu alţii a fi oameni fără caracter.

C) A celor ca au fost incorecţi, agonisindu-si averi din afaceri murdare sau din însuşirea banului public.

Oricine deci poate intra în această lume a „Prietenilor legionarilor”, în afară de aceste trei categorii.

CONDIŢIUNI DE ÎNSCRIERE

În urma acestui răspuns, am stabilit de acord următoarele puncte directoare:

I. Prietenii legionarilor ajută pe legionari material şi moral după puteri, lunar sau anual.

II. Ei sunt cu totul în afara Organizaţiei legionare, ale cărei legi de primire sunt cu mult mai severe.

III. Ei nu se cunosc între ei şi nu se întrunesc niciodată.

IV. Ei nu pot fi cunoscuţi nici de legionari.

V. Cea dintâi adunare a acestor oameni se va face în ziua Biruinţei. Atunci ei vor fi convocaţi nominal de şeful Legiunii, vor fi cunoscuţi de legionari şi sărbătoriţi de întreaga suflare.

VI. Posedă un număr de ordine şi o parolă.

VII. Vor fi informaţi corect şi la timp asupra tuturor problemelor legionare importante.

Această asociaţie a luat fiinţă Vineri 6 Noiembrie 1936.